உ

ஸ்ரீசண்முகப் பெருமான் றுணை.

குன்றுதோறாடுஞ் சண்முகப் பெருமான்
பேரிற் பாடிய

நிரோட்டயமகவந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

திருப்பரங்கிரிக் குமரன்பேரிற் பாடிய

தகார வண்ணமும்.

6645

(:*:)

இவை
இராமநாதபுரம்ஜில்லா சிவகங்கை சமஸ்தானத்தைச்சேர்ந்த
வேம்பத்தூர்ச் சங்க வித்துவான்களிலொருவராகிய
சாமாவையரென்ற ஆண்டி ஐயாவர்கள் குமாரரும்
திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் வாசித்துத் தேர்ந்தவருமாகிய
சௌந்தரபாரதியவர்களால்

திருநெல்வேலியிலுள்ள வேம்பத்தூர் மடாதிபதிகளாகிய
பிரமஸ்ரீ
வாமதேவ சுப்பிரமணிய சிவாசாரியரவர்கள்
வேண்டுகோளின்படி யியற்றப்பெற்று

காஞூர், பொன்மயில்பிள்ளை யென்ற
வாலசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களின்
திரவிய சகாயத்தால்

மதுரை:
மீனலோசனி அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

 ஆங்கீரஸஞு 1932. [விலை அணா 2.

மதிப்புரை.

உத்தமதானபுரம் மஹாமஹோபாத்தியாய பிரமஸ்ரீ வே. சாமிநாதையரவர்களெழுதியது.

பாண்டிநாட்டிலுள்ள வேம்பத்தூர்த் தமிழ்ச்சங்கத்தவர்களுள் ஸ்ரீ கவிராஜபண்டிதருடைய பரம்பரையினரும் நூற்றுக்கணக்கான வெத்தனையோ வரியசெய்யுட்களை விரைவிலியற்றிக் கேட்பவர்களுக்கு மிக்கவிம்மிதத்தை யுண்டுபண்ணி வருபவர்களுமாகிய பிரமஸ்ரீ சௌந்தரபாரதிகள் திருநெல்வேலியிலுள்ள வேம்பத்தூர் மடாதிபதிகளாகிய ஸ்ரீமத் வாமதேவ சுப்பிரமணிய சிவாசாரியரவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி குன்றுதொறுடும் ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் மீது இயற்றிய நிரோட்ட யமகவந்தாதிச் செய்யுட்களையும் அவற்றின் பொருள்களையுங் கேட்டு மிகவின்புற்றேன். செய்யுட்களிலுள்ள யமகங்கள் மிக்க வின்பத்தை விளைவிக்கின்றன. இந்நூலைக்கேட்கும் தமிழ்மாணிகள் மிக வின்புற்றிவர்களை யாதரித்து, ஊக்கமளிப்பார்களென்றும் நம்புகிறேன். இதனை யாக்குவித்தோர்களை நினைக்கும் பொழுது முன்னமே திருச்செந்தில் நிரோட்ட யமகவந்தாதியை வெளிப்படும்படி செய்த நெல்லைமாநகரின் தமிழ்ப்பெருமை நன்கு வெளியாகின்றது.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையர்,

மீனாக்ஷிகாலேஜ், சிதம்பரம்.

24—1—1925.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேம்பத்தூர் நிமிஷகவிச் சிலேடைப்புலி பிச்சுவையரவர்கள்
குமாரரும், மதுரைக்கல்லூரி யுயர்தரக்கலாசாலைத்
தலைமைத் தமிழாசிரியருமாகிய

பி. பாஸ்கரையர் பாடியது.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

மாவளம் பெருகக் காவளந் திகழும்
பாவளம் மிக்கவேம் பத்தூர் வாழும்
மிகைதரு பூர்வ சிகையா ரந்தணர்
வகைமர பினிலே தகைசேர் தனஞ்சய
கோத்திரத் தார்திட காத்திரம் பெற்றோன்
பாத்திரங் காண்டிடச் சாத்திரங் கற்றோன்
எண்டிசை புகழுந் தண்டிகைப் புலவர்
மண்டிய குழுவிற் றண்டியாய் வந்தோன்
நாமா தாணிகர் சாமா வையன்
தாமா தாவிற் றந்தசு புத்திரன்
மறையாக் கீர்த்தித் துறையா வடுதுறை
யிறையா ரிடத்துமங் குறைந்தா ரிடத்திலு
மிலக்கிய விலக்கணத் தலபுரா ணங்கள்
சிலநாட் டங்கி நலமாத் தேர்ந்தோன்
கட்டெழுத் தாணியர்க் கிட்டபா முதலாம்
எட்டவ தான மட்டிற் செய்தோன்
வண்ணப் புவியில் வண்ணப் புலியென
எண்ணப் பலவகை வண்ண மிசைத்தோன்
பதியா னைப்பணி யாற்கா சேது
பதிபாற் பதினெண் புராணப் பரிக்ஷை
தேறிப் பரிசெலாம் வாரிக் கொண்டோன்
பாரிற் புலவரி யாரிப் படிவிரை
வாகக் கவிசொல் வதிலெனப் புகழ்பல
வாகக் கொண்ட வாகன் சவுந்தர
பாரதி பூசைசெய் வோரதி யாகி

சிறப்புப்பாயிரம்.

நெல்வே லிப்பதி மல்குசை வாட்கு
நல்லைந் தெழுந்துச் சொல்குரு வாயவன்
மன்னுவேம் பத்தூர் மடத்துவிற் றிருக்கும்
பொன்னுசன் பணிதலைத் தன்னுதூர் வாசன்
றன்னடி போற்று மன்புமிக் குள்ளோன்
பன்னரு மிருமொழிச் சொன்னயங் காண்போன்
அம்பிகை பாதம் நம்பு முளத்தன்
நிம்பைத் தலத்தார் தம்வழி வந்தோன்
படாமுதற் பொற்கலன் விடாதருள் கரத்தன்
மடாதி பதியாம் வாம தேவ
சுப்பிர மணியெனச் சொல்சிவா சாரியன்
விப்பிரர் குலமணி யிப்புவி யதனி
லென்று மிருக்கவும் நன்று மடுக்கவுங்
குன்றுதொ றாடுங் குணத்தன் ஞான
விரோசனன் தேவர் சிரோமணி யாய
பரோப காரப் புரோகன் சண்முக
னேமத் தாட்கு நிரோட்ட யமக
நாமத்தந் தாதி நவில்கெனச் செப்பி
வேண்ட வன்னோர் விரைவிற் பாடி
யாண்டலைக் கொடியோற் கணிந்தவிந் நூலை
ஆனூர் சிவன்வாழ் கானூர் தன்னில்
வானூர் தருநதி தானூர் மாபினர்
பஞ்சாக் கரதனை யெஞ்சா திசைக்கும்
நெஞ்சார் கொடையி லஞ்சார் தன்மைத்
தெனசுப விலாசச் சின்னச் சாமி
யென்றெல் லோரும் பன்னும் பெயரியச்
சமய முத்துப் பிள்ளை தனையன்
சமதியாங் குவளைத் தாரணி மார்பன்
பொன்வளர் பரங்கிரிப் புண்ணியர் தொழும்பன்
பொன்மயில் பிள்ளை யென்று புகலும்
வால சுப்பிர மணிய பிள்ளை
சாலச் செம்பொன் றநதச் சேற்றினன்
சித்தி தரும்புகழ்ப் புத்திரர்ப் பேறுடும்
இத்தனை வாழி நித்தியந் தானே.

சாற்றுக்கவிகள்.

சேற்றூர்ச் சமஸ்தான வித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்
நூற்பரிசோதகருமான

மு.ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர் அவர்கள் இயற்றியவை.

சீர்மேவுந் தென்மதுரை நகர்மருவும் நாதன்முனந்
தெளிவாய்ச் செய்த
பேர்மேவு செந்தமிழி லக்கணந்தேர்ந் தனுதினமும்
பேணிக் கூறும்
பார்மேவுங் கவித்திறமை மிக்குடையா னிவன்கவியைப்
பார்க்குந் தோறும்
நார்மேவு தெள்ளமுதாஞ் சவுந்தரபா ரதியென்று
நவிலும் பேரோன்

சந்தருக்கு மணிநாதர் நன்மருக ரெனமெச்சுந்
தகைமை வாய்ந்த
கந்தருக்குள் ளுவகையுற விதழுகலர் தாதிமனங்
கசிந்து சொன்னான்
இந்தருக்கு வசனம்போற் சொற்பொருளா ரந்தாதி
யிதனை யன்பாற்
பந்தருக்கு மெழிற்குயவள் ளியின்கணவ னருளுண்டாம்
படிப்போ ருக்கே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா ஸ்ரீ வைகுண்டம் ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர் வண்டானம்

நல்லகுற்றாலம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

வழிவழி வழியாச் செந்தமிழ்ப் புலமை
வாய்ந்துல கேத்துவேம் பத்தூர்
தழுவிய மறையோர் தம்மின்மிக் கோனுஞ்
சவுந்தர பாரதிப் பெரியோன்
விழுமிய மலைக டொறுந்தொறு மாடன்
மேயசெவ் வேடிரு வடிக்கண்
வழுவினி ரோட்ட யமகவந் தாதி
யாத்தொடை புனைந்தனன் மன்னோ.

திருவார்தென் னெல்லையின்ம டாலயத்தி லனுதினமுஞ்
சிறப்பாய் மேவித்
தெருளார்மெய்ச் சைவமெனும் பயிர்வளரச் செகதலத்திற்
செய்து காத்து
வருவாம தேவசுப்ர மண்யசிவா சார்யமுனின்
மலைதொ றாடும்
பெருமான்சண் முகநிரோட்ட யமகவந்தா தியைச்சொலெனப்
பேசி னானே.

அப்பிரயத் தந்தையவன் றிருமுன்ன ராயிரநூற்
றாறு மாண்டிற்
செப்பிடப ரவியினிரு பான்மூன்றாந் தெய்தியெனுந்
திருநன் னாளில்
விப்பிரரும் விற்பனரும் சூழ்ந்துமகிழ்ந் தேத்தநிதம்
வேப்பத் தூர்வாழ்
வைப்பனையான் சவுந்தரபா ரதிகவின்று பரிசுபெற்று
மகிழ்ந்தான் மன்னோ.

சிதம்பரம் ஸ்ரீமீனாக்ஷிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர் அவர்கள் இயற்றியது.

இத்தலத் தெவரு மியற்றுதற் கரிதென்
றியற்றமிழ் வாணர்கொண் டாடச்
சித்திர மாதி கவியவை நொடியிற்
செப்புவோ னுமைபத வாரி
சத்தினைப் பரவு நிம்பைவாழ் மறையோன் சவுந்தர
பாரதி நிரோட்டப்
புத்தமு தந்தா தித்தொடை முருகன் பொற்புயத்
தணிந்தனன் மன்னோ.

திருவாவடுதுறைஆதீனம் சுப்பிரமணியதேசிகர்மூர்த்தியவர்கள்
குமாரர்

பொன்னோதுவார்மூர்த்தியவர்கள்இயற்றியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஈட்டங் கொழுஞ்சிக ரக்குன்று தோறு மிருந்தருள்வேள்
தாட்டுணை மேனிம்பைச் சௌந்தர பாரதி தானுரைத்தான்
பாட்டின் சுவையறி பாவலர் யாருமன் பாய்ப்புகழ
வோட்டமொட் டாதசொல் லந்தாதி யொன்றை யொளிபெறவே.

தேவகோட்டை வன்றொண்டரவர்களின் மாணாக்கரிலொருவராகிய
காரைக்குடி ராம. சொ. சொக்கலிங்கஞ் செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியவை.

மாமருந்தா யுடற்குறுதி வழங்குதலி னுயிர்க்கமுதும்
வழங்கும் வாய்மைத்
தேமருந்தண் ணிம்பநகர்த் திருமறையோர் குலக்கவிஞர்
செம்ம றெய்வப்
பாமருந்தா யறிஞரெலாம் பன்முறையுண் டுளம்நிறையப்
பருகச் செய்வோன்
காமருந்தண் சவுந்தரபா ரதிநாமந் திசைவிளக்குங்
கவிவல் லோனே.

உவரிவிடத் துடன்பிறந்த துறுமமுற்கு டுண்டதனி
யுண்ட மிச்சிற்
றிவிடமுது கண்டுபொன்றேன் முதலவென் றொதுக்கிச்
செந்த மிழ்த்தீஞ்
சுவையமுதா யனவரதந் துய்த்தலின்வாய் மூடாத
தோற்றங் காட்டிக்
கவிஞர்புகழ் கந்தனிரோட் டகயமக வந்தாதி
கழறி னானே.

திருநெல்வேலிஜில்லா வல்லநாடு கரு முத்தையரவர்கள் குமாரர்
சங்கரசுப்பாசாஸ்திரிகள் இயற்றியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பண்ணார் மலர்ப்பொழி லிம்பைச் சவுந்தர பாரதியார்
எண்ணார் புரமழித் தோனருள் சேயப்பனை யிருகாலுமே
விண்ணார் தருங்குன்று தோரூடற் சண்முகனை மேறபுகன்ற
தண்ணார் நிரோட்ட யமகவந் தாதிபோற் சாற்றரிதே.

இந்நூலாசிரியரின் மாணாக்கரும் சிலேடைப்புலி பிச்சுவையரவர்கள்
மருகருமாகிய

கோவிந்தையரவர்கள் இயற்றியது.

சீர்கொண் ணிரோட்ட யமகவந் தாதியைச் செந்தமிழாற் [றிற்]
கார்கொண் மலர்ப்பொழிற் குன்றுதோ றுடுமெங் கந்தனின்மே
பார்கோ ளிசைநிம்பை வாழுஞ் சவுந்தர பாரதியார்
நார்கொள் ளமுதிற் புகன்றார் செவிக்கின்ப நண்ணிடவே.

வேம்பத்தூர் நிமிஷக்கவிச் சிலேடைப்புலி பிச்சுவையரவர்கள்
குமாரரும் மதுரைக்கல்லூரி யுயர்தரக்கலாசாலைத்
தலைமைத் தமிழாசிரியருமாகிய

பி. பாஸ்கரையர் பாடியது.

வெண்பா.

என்று மருள்புரிதல் வேலவேலை யாக்கொண்ட
குன்றுதொ றுடுங் குமரர்க்கி—கென்றுபொனன்
பார்த்துப் பணிசவுந்த்ர பாரதியா ரன்புவைத்துச்
சேர்த்தார் நிரோட்டவந்தா தி.

ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் துணை.

குன்றுதோறாடுஞ் சண்முகப்பெருமான் பேரிற் பாடிய

நிரோட்டயமகவந்தாதி

மூலமும்-உரையும்.

கணபதி துதி.

வெண்பா.

சீர்மருவுந் தேவர் தினந்தொறும்வந் தேபணியச்
சார்குன்று தோறாடுஞ் சண்முகன்மே—லேர்பெறநா
யந்தியனி ரோட்ட யமகவந் தாதிசொலக்
கந்தனுக்கு முன்றுதித்தோன் காப்பு.

வீரைக்கவிராஜ பண்டிதர் துதி.

முன்னிற்கும் வேற்சண் முகப்பெருமான் மீதினிதுற்
றுன்னுதலில் லந்தாதி சொல்லவே—மின்னுமணித்
தெண்டிரைஞா லம்பரவுந் தெய்வக் கவிராஜ
பண்டிதர்பொற் பாரும் பதம்.

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இசைத்தந்தி யானனத் தானிளை யாய்சே ணிடத்தினர்தண்
ணிசைத்தந்தி யானகி யாழ்க்கைய ராதிய ரேத்திடத்தா
ரிசைத்தந்தி யானந ரத்தினின் றாடிசே யோயளியென்
றிசைத்தந்தி யானஞ்செய் தாலெய்த லாங்கதி யித்தினத்தே.

(இதன் பொருள்) இசைத்தந்தி யானனத் தானிளையாய் - மெய்க்கீர்த்தி வாய்ந்த ஆனைமுகக்கடவுளி னிளையா யெனவும், சேணிடத்தினர் - விண்ணுலகத்திலுள்ள விந்திராதி தேவரும், தண்ணிசைத் தந்தியானகியாழ்க்கையராதியர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய இராகத்தைத் தாங்கின நரம்பினால் விளங்கும் வீணையைவாசிக்கின்ற நாரதாதி முனிவரும், ஏத்திட - துதிக்க, தாரிசைத்

தர்தியான நேரத்தினின்ருடிசேயே - கச்சைகட்டி மாலைப்பொழுதிற் கனக சபையின் கண் ஆனந்தநடனம் புரிகின்ற பரமசிவனுடைய திருக்குமாரனுகிய முருகக்கடவுளே எனவும், இசைத்து-கூறி, அளியென்றந் தியானஞ்செய்தா லெய்தலாங்கதி யித்தினத்தே - காப்பாற்றியருளவேண்டுமென்று பஞ்சேந்திரி யங்களையும் ஒழுங்காயடக்கி மனத்திலெண்ணினு லிப்பகலிலே இம்மை மறு மைக்கு வேண்டியனவற்றை எளிதாயடையலாம என்பதாம். ஏ-ஈற்றசை.

தினந்தினங் காத கரைக்கா யயிலணி செங்கையதீ
தினந்தினங் காதணிந் தார்தனை யாநெலைச் சேர்ந்திறங்கித்
தினந்தினங் காதரிக் காதடங் காரஞர் செய்தலைத்த
தினந்தினங் காதலித தாளென்றி லேகார்ச் சித்தனமே.

(இ-ள்.) இலேகா - தேவர்கள், தினந்தினங் காதகரைக்காய் அயிலணி செங்கைய - அனுதினமு முயிர்வதைசெய்கின்ற வசுரர்களைச் சங்காரஞ் செய் யும் வேற்படையைத் தரித்த சிவந்த கையையுடையவனே, தீதில்நந்தினங் காதணிந்தார் தனையா - குற்றமற்ற சங்குகளைச் செவியினிடத்துக் குழையாக வணிந்து கொண்டவராகிய சிவபெருமானின் குமரா! நெலைச் சேர்ந்திறங்கித் தின் அந்தின் - அந்துகள் கூட்டமாக விறங்கி நெல்லை யுண்கின்ற தன்மை யைப் போல, அங்கு ஆதரிக்காதடங்காரஞர் செய்தலைத்ததில் நந்தினம் - அவ்விடத்தில் இரக்கமில்லாது சத்துருக்கள் துன்பத்தைச் செய்து வருத்தும் தன்மையினுலே கெடுதியை யடைந்தோம், காதலித்தா ளென்றார்ச்சித்த னமே - ஆகையால் விருப்பமுடன் காப்பாற்றுவாயென்று பொன்மயமாகிய மலரினுல்அர்ச்சனை செய்தார்கள் என்பதாம். அங்ஙனம் அர்ச்சனை செய்ததி ஞல் நன்மையடைந்தார்கள; நாமும் அர்ச்சனைசெய்தால் நன்மையடையலாம். (இதுஎச்சக் குறிப்பு.) (உ)

சித்தத்தி யாகஞ்செ யந்தணர்க் காய்நடித் தேயறக்கர்ச்
சித்தத்தி யாகஞ் செயிர்த்தார் களிக்கச் சிரித்தநகச்
சித்தத்தி யாகஞ் செழிக்கநின் ருடிளஞ் சேயனைநற்
சித்தத்தி யாகஞ் செறிந்தா யெனிற்கையாஞ் சேர்கதியே.

(இ-ள்.) சித்தத்தியாகஞ்செ யந்தணர்க்காய் நடித்தே - தங்களுடைய இருதயத்தை இருப்பிடமாகச்செய்தபதஞ்சலிவியாக்ரபாதராகியமுனிவர்களின் பொருட்டுக் கனகசபையினிடத்திற் பரமானந்த தாண்டவம் புரிந்து, அறக் கர்ச் சித்தத்தியாகஞ் செயிர்த்தார் - தன்னை மதியாமல் தக்கனுற் செய்யப் பட்ட பாவத்துக்கேதுவாகிய யாகத்தை மிகச் சினந்தழித்தவரான பரமசிவன்,

களிக்கச் சிரித்தகாச் சித்தத்தியாகஞ் செழிக்க நின்றாடிளஞ்சேயனே - மண மகிழ மனமுறுவலித்து விரும்பி ஏறி மார்பினிடத்துப் புளகாங்கிதமுற நின்று விளையாடுகின்ற முருகனே எனவும், நற்சித்தத்தியாகஞ் செறிந்தாயெனில் - நல்ல விளையாடல் புரிகின்ற தெய்வயானையின் திருமேனி மகிழும்படி செய்கின்றவனே எனவும், எனில் - கூறில், கையாஞ் சேர்கதியே - இகபரத்தில் அடையக்கூடிய நலம் கைவசமாமென்பதாம். சேயனே-எனற்பாலது சேயனே என்றது குறுக்கல் விகாரம். (௩)

ஏகனத் தானத் தயனாதி யிந்திரற் கீசனிசைக்
கேகனத் தானத் தரையா ளிராகன் னிமையிடையி
லேகனத் தானத்த னிந்தகாங் கேயன் னிலையிலா
லேகனத் தானத்தங் கீண்டா னெனையாண் டிடத்தக்கனே.

(இ-ள்.) ஏகனத் தானத் தயனாதி யிந்திரற்கீசன்-அதிவிரைவாய்ச் செல்லாநின்ற அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவனுக்கும் முதன்மையுள்ள இர்திரனுக்கும் தலைவனும், இசைக்குஏகன் - கீர்த்தியினால் ஒப்பற்றவனும், அத்தானத் தரையாளிராகன் - அப்பொன்னுலகிலுள்ள இமையவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற அன்புள்ளவனும், இமையிடையி லேகனத்தானத்தனிந்த காங்கேயன் - வராகவடிவமெடுத்த திருமாலின் வடிவத்திற் பாதிகொண்ட பரமசிவன் தர்தகாங்கேயனும், இலையிலாலே கனததானத்தங் கீண்டான் - தகட்டின் வடிவமாகிய ஞானசத்தியினாலே கிரௌஞ்ச மலையின்வடிவமுள்ள பகைவனை தாரகாசுரனுடைய கைகளையரிந்து சமமரித்தவனுமாகிய முருகக்கடவுள், எனை யாண்டிடத தக்கனே - எளியேனாகிய என்னை ஆளும் தகுதியுடையவன் ஆவான் என்பதாம். (௪)

இடத்தா ரணித்தடந் தேரேறி யெய்தி யெயிலெரித்தா
ரிடத்தா ரணிதனத் தாடயை யாலீ யிளைஞனயந்
திடத்தா ரணிகலன் சாத்தியர்ச் சித்தா லெரிதழலீ
னிடத்தா ரணியத்தி னின்றறஞ் செய்நல னெய்தியதே.

(இ-ள்.) இடத்தாரணித்தடந் தேரேறியெய்தி யெயிலெரித்தார் - பரந்த பூமியாகிய பெரிய இரதத்திலேறிச் சென்று அசுரர்கள் கூடியிருந்த திரிபுரத்தை நகைத்தெரித்த பரமசிவனது, இடத்தாரணி தனத்தாள் தயையாலீ யிளைஞன்-வாமபாகத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியார் கிருபையுடன் பெற்ற முருகக்கடவுள், நயந்திடத்தா ரணிகலன் சாத்தியர்ச்சித்தால் - மன விருப்பமுற மலர்மாலையும் பொன்னாபரணமும் அணிந்து மலரினாலர்ச்சித்தால்,

ளிதழலினிடத்தா ரணியத்தினின்றறஞ்செய்கவனெய்தியதே - காட்டின்கண் பஞ்சாக்கினியின் மத்தியில் நின்று தவஞ்செய்வதினுலுண்டாகிய பிரயோசனம் எய்தும் என்பதாம். ஏகாரம் அசைச்சொல். (௬)

தியக்கக் கராத்திரி சாகா தளித்தந் திகிரியினூர்த்
தியக்கக் கராத்திற லைத்தீர்த் தெயாதிகல் செய்கையிலத்
தியக்கக் கராத்திரத் தைதகைத் தேய்த்த செங்கையன் சேணதியாத்
தியக்கக் கராத்திகழ் மேதகர் தனையனென் சித்தத்தனே.

(இ-ள்.) தியக்கக் கராத்திரி சாகாது அளித்தது-மடுவின்கணுள்ள முதலைவாயினிடத்து அகப்பட்டு மயங்கி ஆதிமூலமே யெனவழைத்த கஜேந்திரனிறவாதுகாப்பாற்றி, அந்திகிரியினூர்த்தியக்கக் கராததிறலைத் தீர்த்து-அழகிய நேமிப்படையால் ஆவலுள்ள வியக்கனாகிய முதலையினுடைய வலியைததொலைததுக்கொன்று, எயாதிகல் செய்கை யிலததியக்கக் கராததிரத்தைத தேய்த்த செங்கையன் - சிறிதுமிளைக்காது போர்செய்கையிற் சோர்விலலாது காளுல் விடப்பட்ட பாணங்களை யழிதத செந்தாமரைபோனற திருக்கைகளையுடைய திருமாலும், சேணதியாததியக்கக் கராத்திகழ் மேதகாதனையனென் சித்தத்தனே - ஆகாய கங்கையும் ஆத்திமாலையும் உருத்திராக்கமுமெலும்புஞ் சர்ப்பமும் விளங்காநின்ற திருமேனியையுடைய பரமசிவன் குமரன் என் சித்தததிலெப்பொழுதும் இருக்குந்தன்மையை யுடையவனுவான் என்பதாம். (௭)

தத்தலை யாரக லாழிநஞ் சார்களத் தார்நதிச்சி
தத்தலை யாரகத் தாய்ந்தே யளித்த தனையரெஞ்சித்
தத்தலை யாரக டாரயிற் கையரேய்த் தாரையசீ
தத்தலை யாரக லாதடைந் தாணற் றமையினரே.

(இ-ள்.) தத்தலையா ரகலாழிநஞ்சார் களத்தார் - தவழ்கின்ற அலைகள் நிறைந்த விசாலமாகிய கடலினின்றும் வந்தவிஷத்தைத் தரித்த கழுத்தையுடையவரும், நதிச்சிதத் தலையார் - கங்கையினுலுண்டாகிய குளிர்ச்சிபொருந்திய சடாமகுடத்தை யுடையவருமாகிய பரமனூர், அகத்தாய்ந்தே யளித்ததனையர் - மனதின்கண் ஆராய்ந்தேதந்த குமாரரும், எஞ்சித்தத்தலையா ரகடாரயிற் கையர் - என் இருதயத்திலுள்ள அஞ்ஞானவிருளைப் பருகாநின்ற சோதிமயமாகிய ஞானசத்தியை யுடையவரும், ஏயாதாரை யசீதத்தலையா - தனக்கடிமையா யடைந்தவர்களைக் கெட்டமார்க்கத்தில் அலையாதிருக்கும்படி செய்பவருமாகிய முருகக்கடவுள், அகலாதடைந்தாணற்றமையினரே - என்னுள்ளத்தினின்றும் நீங்காதிருந்து காப்பாற்றுந்தன்மையை யுடையவராவர் என்பதாம்.

இனனந் தரத்தர்கை யாலர்ச் சனைகள்செய் தேத்தயிற்கை
யினனந் தரத்தர்தந் தாரோ ரகத்தின னேந்தலையா
வினனந் தரத்தரா கன்செந்தி லாகர னென்னகத்திற்
கினனந் தரத்தடர் காநாக நாத னெனினலனே.

(இ-ள்) இனனந்தரத்தர் கையா லர்ச்சனைகள் செய்தேத்தயிற் கையினன் - கூட்டமாகிய நம்போன்றவர்கள் கரத்தால் மலரைச் சொரிந்து துதிக்காநின்ற ஞானசத்தியையுடையவனும், அந்தரத்தர் தந்தாரோரகத்தினன் - கங்கையைத் தரித்த வேணியையுடைய பரமனார்தாது ரக்ஷிக்கும் திருவோகத்தி லுள்ளவனும், ஏந்தலையா வினனந்தரத்தராகன் - ஏந்துகின்ற தரங்கத்தையுடைய பாற்கடலிலுள்ள ஆலிலையின்மே லறிதுயிலியாக நித்திரை செய்யுந் திருமாலின் இருதயத்தில் வசிப்பவனும், செந்திலாகரன் - செந்தில்மாநகரத்தை யிருப்பிடமாக வுடையவனும், என்னகத்திற்கினன் - எனது மனத்தாமரைக்கு ஞானசூரியனைப் போன்றவனும், அந்தரத்தடர்காநாகநாதன் - தெய்வலோகம்வரை உயர்ந்திருக்கின்ற பழமுதிர்சோலைமலையின்க ணுள்ளவனுமாகிய முருகன், எனினலனே - என்று துதித்தால வேண்டியநலமெய்துமென்பதாம்.

நலங்கடந் தண்டரை யாள்செந்தி லாகர னண்ணெயில
னலங்கடந் தங்கஞர் செய்கண்ட கன்றனைத் தடர்கா
னலங்கடந் தங்கத்தை சேயரைத் தாங்கரி நாடிறையே
நலங்கடந் தண்செறி சாரலி ஞாதனென் னற்றந்தையே.

(இ-ள்) நலங்கடந் தண்டரையாள் செந்திலாகரன் - தேவர்களுக்கு அநேக நன்மைகளைச் செய்து காப்பாற்றிச் செந்தில்மாநகரத்தில் வீற்றிருப்பவனும், நண்ணெயில னலங்கடந் தங்கஞர் செய்கண்டகன் தனைத்து அடர்கானலங் கடந் தங்கத்தை சேயரைத் தாங்கரிநாடிறை - அக்கினியின் மயமாகிய வாணாசுரனது கோட்டையைக் கடந்துபோய் அங்குள்ள வசுரனைச் சம்மரித்தும், மிகுந்த கானலையுடைய காட்டினிடத்து வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த அத்தை புத்திரர்களாகிய பஞ்சபாண்டவர்களை ரக்ஷித்த திருமால் விரும்பாநின்ற தலைவனும், ஏனலங்கடந்தண்செறி சாரலிஞாதன் - தினையின் வளத்தினாலும் மதஜலத்தின் பெருக்கத்தாலும் குளிர்ச்சியுள்ள மலைச்சாரலையுடைய குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தேவனுமாகிய முருகக்கடவுள், என் நற்றந்தையே - எளியேனாகிய எனக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தாநின்றபிதாவை யொப்பவனாவான் என்பதாம். (௧)

நல்லா ரணங்கலை ஞானா கரர்தன்னை நாடினர்க்கின்
னல்லா ரணங்களைச் செய்தாரன் றானை நவிகையர்கன்
னல்லா ரணங்கனை யார்தந்த சேயர்தா னாதிகழே
னல்லா ரணங்ககற் றுறக் காத்தார் நலசத்தமே.

(இ-ள்.) நல்லாரணங் கலைஞானாகரர் - நல்லவேதங்களுக்குங் கலைஞானங்களுக்கும் இருப்பிடமானவரும், தன்னை நாடினர்க்கின் னல்லாரணங்களைச் செய்தாரன்னுரை நலிகையர் - தன் திருவடியையடைந்திட நாளும் விரும்பித் துதிக்காநின்ற மெய்யடியார்களுக்குத் துன்பத்தைப்பொருந்த யார்செய்யினும் அவரைவருத்துகின்ற சத்தியுள்ள கையை யுடையவரும், கன்னல்லாரணங்கனை யார் தந்தசேயர் - கருப்பு விற்கையுடைய உமாதேவியார் தந்தகுமாரரும், தானந்திகழேனல்லாரணங்க கற்றுறக்காத்தார் - யானைமதம் ஓடுகின்ற தினைப்புனத் திலுள்ள வேடர்களின் மனவருத்தத்தைத் தீர்த்தருளுஞ் சடாக்ஷரத்தை யுடையவருமாகிய ஷண்முகர், நலசக்தரோ - நல்ல சக்தியை யுடையவராவர் என்பதாம். (௰)

சத்தத் தரங்கக் கலாநிதி சார்ந்த சடையரிறைஞ்
சத்தத் தரங்க சனைக்காய் தழற்கண்ணர் தானத்தர்நஞ்
சத்தத் தரங்கச்செய் கண்டரின் சேய்கிளர் சாரலடர்
சத்தத் தரங்கறங் காகச்செல் கேகயன் றாள்கதியே.

(இ-ள்.) சத்தத்தரங்கக் கலாநிதிசார்ந்த சடையரிறைஞ்சத் தத்தர் - சப்தம் பொருந்திய வலைகளையுடைய கடலிற்றோன்றிய சந்திரனை அணிந்த வேணியை யுடையவரும், பத்துக்கைகளை யுடையவரும், அநங்கசனைக்காய்தழற் கண்ணர் - மன்மதனைத் தகித்த நெற்றியில் அக்கினிக் கண்ணை யுடையவரும், தானத்தர் நஞ்சத்தரங்கச் செய்கண்டரின்சேய் - தேவர்களுக்கு ஆலகால விஷத்தினு லுண்டாகிய ஆபத்தைத் தீர்த்த கழுத்தையுடைய ருமாகிய பரமனார் இனிதாக அளித்த குமரனும், கிளர்சாரலடா சத்தத்தரங்கறங்காகச் செல் கேகயன் - உயர்ந்த சாரல்மிகுந்த சப்தமலைகளும் காற்றுடியைப் போற்சுழலும் படியாக வதிவேகமாகச் செல்கின்ற மயில்வாகனத்தை யுடையவனுமாகிய முருகக்கடவுளின், தாள்கதியே - பாதாரவிந்தங்களிகபரத்துக்கு நன்மையைத் தரும் என்பதாம். ஈறைஞ்ச எனற்பாலது இறைஞ்ச எனநின்றது குறுக்கல்விகாரம். (௰௧)

கதிச்சந் தனத்தடங் காநிழற் றுதினைக் கான்றசதா
கதிச்சந் தனத்தனைக் காய்ந்தழ கற்காக் கனியிடஞ்செல்
கதிச்சந் தனத்தநத் தன்னிளஞ் சேயிடங் கன்னியின்சங்
கதிச்சந் தனத்தத்தை யேசென் றிசைத்தழை காதலிநீத.

(இ-ள்.) சந்தனத்தத்தையே - நல்ல தனங்களையுடைய கிளிமொழியைப் போலும் வார்த்தையையுடையவளே, கதிச்சந்தனத் தடங்கா நிழற்றுதினைக் கான்ற சதா கதிச்சந்தனத்தனைக் காய்ந்து - உயர்ந்த பொதியமலையிலுள்ள

சந்தனச்சோலையின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலரின் மகரந்தப்பொடியை வாரி வீசுகின்ற தென்றற்றேரையுடைய மன்மதனைத் தகித்து, அழகற்காக்கனி யிடஞ்செல் கதிச்சந்தன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்காகப்பரவைநாச்சியாரிடம் விரைவாய்ச் சென்றதூதனும், நத்தாத்தன் - சங்கபாணியின் றலைவனுமாகிய பரமசிவனுடைய, இளஞ்சேயிடங் கன்னியின்சங்கதி சென்றிசைத்தழை காத லித்தே - முருகக்கடவுளிடம் இம்மடந்தை யுன்னை யிச்சித்து நினைந்துக் கொண்டிருக்குந் தன்மையைப்போய்ச் சொல்லி வரவழைப்பாய் என்பதாம். சந்தனம்-தேர். (௰௨)

காதற் றனத்தத்தை யார்கணெஞ் சத்தினன் கண்ணலர்கை
காதற் றனத்தத்தைச் செய்தழித் தாளயிற் கந்தனெறிக்
காதற் றனத்தத்தை சேயையாண் டான்கனி காதலனென்
காதற் றனத்தத்தைச் சேர்க்கான் சனனங் கடக்கரிதே.

(இ-ள்.) காதற்றனத் தத்தையார்க ணெஞ்சத்தினன் - விருப்பமுள்ள தனங்களையுடைய கிளியைப்போன்ற மங்கையர்கள் இருதயத்தில் வசிப்பவனும், கண்ணலாகை காதற்றனதத்தைச் செயதழித்தா ளயிற்கந்தன் - சூன்முதலாகிய பகைவர்களினுடைய கைகளையும் காதுகளையும் அரிந்து கெடும்படிசெய்து தேவர்களையாண்ட வேலாயுதத்தையுடைய சடானனனும், நெறிகாதற்றனத் ததைசேயை யாண்டான் கனிகாதலன் - வழியை மறைக் கின்ற விரவில தன்னைவிரும்பிய அதைசேயாகிய ஆரச்சுனனை இரக்ஷித்த திருமாலின் புதகிரியாகிய வள்ளிநாயகிக்குக் கணவனுமாகிய முருகக்கடவுள், என் காதற்றனத்தத்தைச் சேர்க்கான் சனனங் கடக்கரிதே - என்று துதிக் காமலும் கரங்களைச் சேர்த்துக் கும்பிடாமலுஞ் சோர்வையுடையவனு யிருப்ப வன் சன்மசாகரத்தைக் கடப்பது அருமையாம் என்பதாம். (௰௩)

கரித்தா ரகன்றனைக் காயயிற் கையினர் காலனைச்சங்
கரித்தா ரகத்தினை யந்தீர் சடானனர் கையினலங்
கரிததா ரகனிலத தேததிஞ ரன்னர் கனியச்செயே
கரிததா ரகதிலை யத்தர்கார சேயரென் கண்ணினரே.

(இ-ள்.) கரித்தாரகன் றனைக்காயயிற்கையினர் - யானைமுகத்தையுடைய தாரகனென்னும் அசுரனைச் சம்மரித்த சத்தியுள்ள கையையுடையவரும், காலனைச் சஙகரித்தா ரகத்தினையந்தீர் சடானனர் - மார்க்கண்டரின்பொருட்டு இயமனைச் சம்மரித்த பரமனர் மனத்தின்கணுள்ள சந்தேகத்தைத் தீர்த்த ஆறுமுகரும், கையினலஙகரித்தா ரகனிலத்தேத்திஞ ரன்னர்கனியச் செயே கர் - பூமியி லிருப்பவர்க்குள் யார் மலர்களால் அலங்கரித்துத் துதித்தார்களோ

அவர்களுடைய மனம் ஆனந்தமடையும்படி செய்யுந்தன்மையில் ஒப்பற்றவரும், இதத்தாரக நிலயத்தா - இப்பிரணவத்தை யிருப்பிடமாக வுடையவரும், காங்கேயர் - கங்கையி லுற்பத்தியானவருமாகிய முருகர், என் கண்ணினரோ - என் கண்களி லெப்பொழுதும் இருப்பார் என்பதாம். ஏ-அசைச்சொல். (௰௪)

கண்டனந் தந்தங் கயருற் றெனக்கிளர் கன்னியெழிற்
கண்டனந் தந்தங் கணையாற் கழைக்கையர் காய்தலிற்றேன்
கண்டனந் தந்தங் கடிந்தழைப் பீரெனக் காட்டினள்கார்க்
கண்டனந் தந்தங் கரியயனேத்தயிற் கையினனே.

(இ-ள்.) காரக்கண்டனந் தந்தங்கரியயனேத்தயிற் கையினனே - கரிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவனுஞ் சங்கபாணியும் நான்முகனும் துதிக்காநின்ற வேலாயுதத்தைக்கொண்ட முருகக்கடவுளே, கண்டனந்தந்தங் கயருற்றெனக் கிளர்கன்னி யெழிற் கண்டனந் தந்தங்கணையாற் கழைக்கையர் காய்தலில் - கரும்பு வில்லேந்திய மன்மதனார் கயல்போன்ற கண்களையும் யானைத்தந்தம் போன்ற தனங்களையுமுடைய மங்கையினது வனப்பைநோக்கி எண்ணிக்கையற்ற தம் மலர்ப்பாணங்களை யேவி வருத்தஞ்செய்கையால், தேன்கண்டனந் தந்தங் கடிந்தழைப்பீரெனக் காட்டினள் - நாங்களுணவாகக்கொடுத்த வன்னத்தையும் தேனையும் கற்கண்டையும் வெறுத்துத்தளளி உன்னையே காணவிரைந்து அழைத்து வாருங்களென்று கூறினள் என்பதாம். (௰௫)

கைச்சங் கரியயன் காணாத சங்கரன் கட்கிசைநங்
கைச்சங் கரியழ காதந்த கந்தனிக் கானணிதகி
கைச்சங் கரிய கனியாடல் கண்டடங் காரயர்தீங்
கைச்சங் கரியயிற் கையின னண்டர்ச காயத்தனே.

(இ-ள்.) கைச்சங்கரியயன் காணாதசங்கரன் - செங்கரத்தில் சங்கத்தைக் கொண்ட திருமாலும் திசைமுகனுங் தேடாநின்ற சிவபெருமானுடைய, கட்கிசை நங்கைச்சங்கரி யழகாத்தந்த கந்தன் - சிறந்த கண்களுக்கிசைந்த தேவியாகிய லோகமாதா பிரியமாகப்பெற்றமுருகன், இக்கானணிதகிகைச் சங்கரிய கனியாடல் கண்டடங்காரயர் தீங்கைச் சங்கரியயிற் கையினன் - இவ்வனத்தையடைந்து மயங்கியவிடத்து ஒப்பற்ற வள்ளிநாயகியின் விளையாட்டைப் பார்த்துப் பகைவர்களாற் செய்யப்பட்ட கெடுதியைத் தொலைத்து அனுக்கிரகம் செய்த வேற்படையைத் தாங்கிய திருக்கரத்தையுடைய ஷண்முகப்பெருமான், அண்டர் சகாயத்தனே - தேவர்களுக்கு அநுகூலஞ் செய்து வருபவனுவான் என்பதாம். கன்னி கனி யென இடைக்குறை அத்து,சாரியை.(௰௬)

காயத் தரங்கக் கடல்தா னெனக்கிளர் கண்ணலைக்
காயத் தரங்கக் கணிந்திரன் கன்னியின் கண்ணர்சிதா
காயத் தரங்கக் கனற்கணஞ் சங்கரன் காதலர்ச
காயத் தரங்கக் கரத்தா ரயிலர்சிங் காரத்தரே.

(இ-ள்.) காயத்தரங்கக் கடல்தானெனக் கிளர்கண்ணலைக்காயத்தர் - அவயவங்களுள்ள அலைகள் நிறைந்த ஆகலியென்று சொல்லும்படியாகப் பரந்த சத்துருக்களாகிய அசுரர்களைக்கொன்ற தலைவரும், அங்கக்கணிந்திரன் கன்னியின் கண்ணர் - ஆயிரங்கண்களுள்ள சரீரம் அமையப்பெற்ற மகபதியின் புதல்வியாகிய தெய்வயானையின் கண்களில்வசிப்பவரும், சிதாகாயத்தர்-ஞானாகாசத்தில் வீற்றிருப்பவரும், அங்கக்கனற்கணஞ் சங்கரன் காதலர் - புனலைத் தருகின்ற கனலின் மயமாகிய நெற்றிக்கண்ணுள்ள அழகிய பரமசிவன் குமாரரும், சகாயத்தர் - யாவருக்கும் உதவி செய்பவரும், அங்கக்கரத்தாரயிலர் - வேலைக்கையினிடத்துப் படையாக வசிப்பவருமாகிய ஷண்முகநாதர், சிங்காரத்தரே-மிகுந்த அலங்காரத்தையுடையவராவர் என்பதாம். அத்துக்கள் சாரியை ஏ தேற்றம். (கஎ)

காரன்ன கந்தரத் தார்தந்த காளையெங் கந்தனலங்
காரன்ன கந்தரத் தாயீன்ற காதலன் கண்ணிலடங்
காரன்ன கந்தரத் தார்நிடச் செய்சேய் கடற்சலச்சங்
காரன்ன கந்தரத் தானடை நேதினங் காத்தனனே.

(இ-ள்.) காரன்ன கந்தரத்தார் தந்தகாளை - கரிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவனார்பெற்ற காளையைப்போன்றவனும், எங்கந்தன்-நம்முடைய ஷண்முகனும், அலங்காரன - அசைகின்ற முத்துமாலையையுடையவனும், நகந்தரத்தாயீன்ற காதலன - மலையரசன் புத்திரியாகிய பார்வதி பெற்ற குமாரனும், கண்ணிலடங்காரன்ன கந்தரத்தார்நிடச்செய் சேய - கருணையில்லாத அசுரர் சோதிமிகுந்த பொன்னுலகமடையும்படி செய்த சேயனுமாகிய ஷண்முகக் கடவுள், கடற்சலச் சங்காரன்ன கந்தரத்தானடைந்தே தினங்காத்தனனே - சமுத்திரத்தின் புனல் முழுமையும் பருகிய அகத்தியமுனிவன் தன்னுடைய மனத்திலிருக்கும்படி செய்யத் தான்வசித்து நாடோறுங் காப்பாற்றினான் என்பதாம். ஏ - அசை. (கஅ)

தனத்தா னனச்சதி யாய்ந்தா டரன்கா தலனரியா
தனத்தா னனச்சன ராகந் தகர்த்தகந் தன்னனநா
தனத்தா னனச்சசி யான்சே கயத்தினன் சார்நயச்சே
தனத்தா னனச்சகத் தார்க்கினி தாகிய தாய்தந்தையே.

(இ-ள்.) தனத்தானனைச் சதியாய்ந் தாடான் காதலன் - தனத்தானன வென்னுந் தாளத்தை யாராய்ந்து கனகசபையின்கண் நடனம் புரிகின்ற சபாபதியின்குமாரனும், அரியாதனத்தானை - சியமாதனத்தையுடையவனும், அனச்சன நாகந்தகாதந்த கந்தன் - கரியவிடத்தையொத்த அசுரரின மாயையைப் பிளந்த ஷண்முகனும், அனந்தனை நத்து ஆனனச் சசியான் - நான்முகன் விரும்புகின்ற வதனமாகிய சந்திரனை யுடையவனும், கேகயத்தினன்-மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவனும், சார்நயசேதனத்தான்-நயஞ்சார்ந்த அறிவிற்கு இருப்பிடமானவனுமாகிய முருகக்கடவுள், அச்சகத்தாரக் கினிதாகிய தாய் தந்தையே - தெய்வலோகத்தி லுள்ளோர்களுக்கு இனிமையான மாதாபிதாவை ஒப்பவனாவான் என்பதாம். ப-தேற்றம். (யக)

தந்தனந் தந்தத் தனதா னனைநடச் சங்கரனார்
தந்தனந் தந்தத் தனக்காழி நாயகித் தாயளித்த
தந்தனந் தந்தத் தளிர்க்கையிற் றோந் தனையயினால்
தந்தனந் தந்தத் தடார்ந்தானை டாதனற் றூள்சரணே.

(இ-ள்) தந்தனந்தந்தத் தனதானனநடச் சங்கரனார் தந்தனந்-தந்தனம் தந்தத்தனதானன எனும் தாளத்துக்குப் பொருந்த நடனம்புரிகின்ற பரம சிவன் பொருளும், தந்தத்தனக்காழி நாயகித்தாயளித்த தந்தனந்தந்தத் தளிர்க்கையிற்கிரந்தனை யயினாற்றந்தன-யானையின் கொம்பையொத்த தனங் களையுடைய சீகாழியிலுள்ள திருநிலைநாயகியாகிய அன்னை, மனதில்நினைந் துந் தினந்தோறும் தனது அழகிய மாந்தளிர்போன்ற விரல்களையுடைய கையினாற் கொடுக்கப்பட்ட ஞானப்பாலைப் பருகி கலைநூல்களைத் தெரிந்தவ னும் - நந்தநந்தத்தடார்ந்தானை டாதனற்றூள் சரணே - டாமுடைய கெதி யைத் தீர்த்துக்காப்பாற்றிய தலைவனுமாகிய முருகக்கடவுளின் பாததாமரை கள் எப்பொழுதுங் காவலாம் என்பதாம். ப-அவை. (உய)

சாக்காக் கார்நிறத் தண்டரைச் சாயயிற் றூட்டிகர்கஞ்
சாக்காக் காஞ்சடை தாங்கரனார்தந் தனையரினை
சாக்காக் காத லடைநிடச் செய்சே தனர்கிரித்தனு
சாக்காக் காதகர்க் காய்ந்தா னகத்தார்நாத் தந்தனரே.

(இ-ள்.) சாக்காக்கார்நிறத்தண்டரைச் சாயயிற்றூட்டிகா - பாணமிருக் கின்ற கையையுடைய மேகத்தைப்போன்ற நிறமுள்ள சத்துருக்களாகிய அசு ரரைக் குத்திவிழும்படி செய்கின்ற சத்திபுள்ள பெருமையையுடையவரும், கஞ்சாக்காக்காஞ்சடை தாங்கரனார் தந்தனயா - அநேக பிரமரின் என்பையும் அரக்கையொத்த சொநிறவாயாத சடையையுந் தாங்குகின்ற பரமனார் தம் புத்திரரும், இனைசாக்காக் காதலடைநிடச் செய்சேதனர் - இனியஅடியார்

தன் சடாக்ஷரத்தின் விருப்பமடையும்படிக்குச் செய்யா நின்ற மெய்யறிவாள ரும், கிரிதஞ்சர் - உலகிலுள்ள மலைகளிடத்துப் பற்றுக்கோ டுடையவரும், அக்ஷரக்ஷரக் காதகர்க்காரந்தானசத்தர்-அந்தக்காரனாகிய கொடியவனைச் சம்ம ரித்த திருமாலின் னிருதயத்திலிருப்பவருமாகிய ஷண்முகர். நாத்தந்தனரே - எனக்குப் பாடும்படிக்கு நாவை மகிழ்ந்து தந்தருளினா ரென்பதாம். (௨௧)

தனதா னியங்க நடத்தா னிகா தலசிலையா
தனதா னியங்கனி யாநந்தே சயிகழுதனை நந் சார்ந்தனைசே
தனதா னியங்கட லென்னத் தழங்கிகைக் கரிகையாரீ
தனதா னியங்கடந் தாணினைத் தேதினைந்தே சாற்றினனே.

(இ-ள்.) தனதானியங்க நடத்தாஸீகாதல - தனதுவிடை நடக்கச் செலுத்தா நின்ற பரமசிவன் பெற்ற தனய! சிலையாதனை - மலையை இருப்பிட மாகவுடையவனே, தானியங்கனியாநந்தே சயிகழுதனை சார்ந்தனைசேதனை - இந்திரன் புதல்வியாகிய தெய்வயானை மகிழும்படிக்குச் செய்கின்ற அறிஞ, தானியங்கடலென்னத் தழங்கிகைக் கரிகை - வாரிதியைப் போலச் சப்திக்கின்ற தனிகையை புடைய புருஷர்களே, தனதானியங்கள் தந்தாணினைத்தே தினைந்தே சாற்றினனே - நான் மனத் தில் நினைத்துத்துதித்தபடியே ... நிறைந்திருக்கும் படிக்கருள்செய்து காப்பாற்றுமென்பதாம். (௨௨)

இனஞ்சா ரக்கரி ராதழித் தான்றன் னிளையனைக
யினஞ்சா ரக்கங் கணநாதர் தந்தசே யிலைசெயயி
லினஞ்சா ரக்கழ லேய்ந்தெனச் செய்தாட் டிகநிலைய
னினஞ்சா ரக்கத் திடத்தா னெனையிங் கிகக்கலனே.

(இ-ள்.) இனஞ்சாரக்கரிராதழித்தான் றன்னிளையன் - கூட்டமாகிய நிருதர்கள் உயிரோடிருக்காது சம்மரித்த திருமாலின தங்கையும், நகையில் நஞ்சாரக்கங்கணநாதர் தந்தசேய - பற்களினிடத்து விஷமுள்ள பாம்பைக் கங்கணமாயணிந்த சிவபெருமான தந்ததனயனும், இலைசெய யினஞ்சாரக்கழ லேய்ந்தெனச்செய் தாட்டிகநிலையன் - தகட்டுவடிவமான வேற்படையால் சத் துருக்களாகிய அசுரர்களை அனலைச்சார்ந்த அரக்கைப்போல உருகும்படி செய் யாநின்ற பெருமைவாய்ந்தவனும், இனஞ்சாரக்கத்திடத்தா னெனை யிங்கி கக்கலனே - இனிமையும் அழகுமுள்ள நட்பாளர் கண்களிலேயிருந்து அருள் கின்றவனுமாகிய ஷண்முகன் எளியேனாகிய வென்னைத தள்ளிவிடமாட்டான் என்பதாம். (௨௩)

கலகங் கரித்தா ரகனெதிர்த் தேசெயக் காய்ந்தழித்தி
கலகங் கரித்தா ரழைத்தன ரன்னார் கடந்தையைய
கலகங் கரித்தா ரயிற்கரத் தாயலங் கல்லணிய
கலகங் கரித்தா ரணியா டயாநிதி காநினைந்தே.

(இ-ள்.) கலகங் கரித்தாரக னெதிர்த்தே செயக்காய்ந்தழித்து - சூரன் தம்பியாகிய யானைவடிவமுள்ள தாரகாசுரன் போர்க்களத்தி லெதிர்த்துச் சண்டைசெய்ய அவனைக் கோபத்துடன்வதைத்து, இகலகங் கரித்தா ரழைத் தனரன்னார் கடந்தையை யகலகங்கரிந்தா ரயிற்கரத்தாய்-அவர்களுக்குள் யார் அகங்காரத்துடன் போருக்கழைத்தார்களோ அவர்களுடைய சரீரத்தையுங் கிருபையில்லாத மனத்தையுங் கரியாக்கிவிட்டுவர்து சேர்கின்ற வேற்கையாய்! அலங்கல்லணியகல - கடப்பமாலையணிந்த உரத்தாய், கங்கரித்தா ரணியாடயா நிதி-கருடன்மேல் வருகின்ற திருமாலின் உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற கிருபையுள்ள முருகக்கடவுளே, கா நினைந்தே - எளியேனாகிய என்னை மனதில் நினைத்துப் புரப்பாய் என்பதாம். (உச)

காலனந் தத்தி லடர்க்கா தெனைத்தினங் காத்தினிச்செங்
காலனந் தத்திறை செய்யா தளித்தள கங்களங்கார்
காலனந் தத்தினை யார்கன்னி காதலைக் காய்திதென்றற்
காலனந் தத்திகழ் நீக்கணிற் காதரன் காதலனே.

(இ-ள்.) தென்றற்காலனந்தத்திகழ் நீக்கணிற் காதரன் காதலனே - தென்றற்காற்றைத் தேராகவுடைய மன்மதன் கெடவிளங்குகின்ற நெருப்புக் கண்ணினாலே கோபித்த பரமசிவன் புத்திரனே, காலனந் தத்திலடர்க்கா தெனைத்தினங்காத்து - எமனானவன் முடிவுகாலத்து வந்தென்னை வருத்தாமல் நாள்தோறும் காத்தும், இனிச் செங்காலனந் தத்திறைசெய் யாதளித்து-சிவந்தகால்களுள்ள அன்னத்தின்மேல் வராநின்ற நான்முகன் இனிமேற் படையாதிருக்கும்படிக் கியற்றியும், அளகங்களங்கார் காலனந்தத் தினையார் கன்னி காதலைக்காய்தி - கரியநிறத்தை வீசுகின்ற இருளையுஞ் சங்கத்தையும் ஒத்திருக்கின்ற கூந்தலையுங் கண்டத்தையுமுடைய மங்கையராலுண்டாகிய மயக்கத்தைக்கெடுத்துக் காப்பாற்றுவாய் என்பதாம். (உரு)

தலத்தா ரடிய ரரந்தையைத் தீர்த்தகந் தன்றழைத்த
தலத்தா ரடியர்ச் சனைகள்செய் தாரன்னர் தாய்தலையின்
றலத்தா ரடியா ரைர்சேய் கிராதர் தனையையென்கைத்
தலத்தா ரடியணி யாயென்ற நாதனற் றுள்சரணே.

(இ-ள்.) தலத்தாரடிய ரரங்கைதயைத் தீர்த்தகந்தன் - பூமியின்கணுள்ள தனது மெய்யடியார்களின் துன்பத்தைத் தீர்த்தருளாநின்ற ஷண்முகனும், தழைத்ததலத்தா ரடியர்ச்சனைகள் செய்தாரன்னர்தாய் - செழித்த வில்வ தளத்தால் தன்னை யார் அர்ச்சனைகள் செய்தார்களோ அவருக்குத்தாயை யொப்பானவனும், கலையின் தலத்தாரடியாரனார்சேய்-ஆத்திமாலையைச் சிரசி லணிந்த பழமையாகிய பரமசிவன் புத்திரனும், சீரதர்தனயை யடி-வேடரு டைய புதல்வியேயென்றழைத்து, கைத்தலத்தாரடியணியாயென்ற நாதனாற் றான் சரணே - கையினாலே தொடுக்கப்பட்ட மாலையையணிந்து கொள்வா யென்ற பெருமானுமாகிய ஷண்முகக்கடவுளின் பாதாரவிந்தங்கள் காவலாம் என்பதாம். (உ-சு)

சாக்கஞ் சனகந் தகித்தாலங் காட்டினிற் சார்ந்தாங்கே
சாக்கஞ் சனகந் தரித்தா டானார் தனயர்நிரா
சாக்கஞ் சனகந் தடிந்தா னகத்தர் தயையகனெஞ்
சாக்கஞ் சனகந் தகர்த்தார் சரணந் தலைக்கணியே.

(இ-ள்.) சாக்கஞ்ச னகந்தகித்து-தாமரை மலரைப் பாணமாகக்கொண்ட மன்மதன் வடிவத்தைக் காய்ந்து, ஆலங்காட்டினிற் சார்ந்தாங்கே சாக்கஞ்ச னகந் தரித்தாடானார் தனயர் - திருமாலினுடைய எலும்பும் நான்முகன் தலை யும் அணிந்து திருவாலங்காட்டினுள்ள சிற்சபையைச் சார்ந்து ஆனந்தத்தாண் டவஞ்செய்த பரமனார் குமாரரும், நிராசர் - ஆசையற்றவரும், அக்சஞ்சனகந் தடிந்தானகத்தர் - அந்தக்கம்சனுடைய குவலய பீடத்தைத் தகர்த்த திரு மாலி னிதயத்திலிருப்பவரும், தயையகனெஞ்சாக் கஞ்சனகந் தகர்த்தார்- இரக்கமில்லாத மனதுள்ள அசுரருடைய கண்களையுங் கவசத்தையும் பிளந்த வருமாகிய ஷண்முகரின், சரணந் தலைக்கணியே - பாதாரவிந்தங்கள் எளியே னுடைய சிரசிற்கு ஆபரணமாம் என்பதாம். (உஎ)

அணியனங் காரின் னழகார் நடைநல் லளகத்தின
ரணியனங் காரிநல் காண்டலைக் கேதன னாயிற்கை
யணியனங் காரிகை யார்நய னத்தா ரழகனளிக்
கணியனங் காரியங் கண்டாய்ந் தகத்தெணி யாளத்தனே.

(இ-ள்) அணியனங்கா ரின்னழகார் நடைநல்லளகத்தின ரணியனங்காரி நல் காண்டலைக்கேதனன்-அழகிய அன்னத்தைப்போலும் நடையையும்மேகத் தைப் போன்ற நல்லகூந்தலையுமுடைய மங்கையரைப் படையாகவுடைய மன் மதனை யெரித்த பரமசிவன்பெற்ற கோழிக்கொடியை யுடையவனும், அயிற்

கையணியன் - வேற்படையைத் தரித்த பெருமையையுடையவனும், அம்காரி கையார் நயனத்தாரழகன் - அழகிய மங்கையர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வனப்பையுடையவனும், அளிக்கணியன்-கிருபை நிறைந்திருக்கின்றவனுமாகிய முருகக்கடவுள், நம்காரியங்கண்டாய்ந்தகத் தெணியாளத்தனே - நமது நற் செய்கைகளை மனதினால் ஆராய்ந்துபார்த்து இரக்ஷிக்குந் தன்மைவாய்ந்த தலைவனாவான் என்பதாம். (உ௯)

அத்தக் கனங்க ணிகரண்ட கைக்கா யயிலினன்றேர்ந்
தத்தக் கனங்கனி ராதழித் தார்தன யன்னிலத்தெற்
கத்தக் கனங்கணிற் காணநின் றூரிதை யன்னிலஞ்சி
யத்தக் கனங்க ணிறையல ரார்செந்தி லான்கதியே.

(இ-ள்.) அத்தக்கனங்கள் நிகரண்டரைக் காயயிலினன் - கைகளுள்ள மேகத்தையொத்த பகைவராகிய அசுரர்களை வதைக்கின்ற வேலாயுதத்தை யுடையவனும், தேர்ந்தத்தக்கனங் கனிராதழித்தார் தனயன் - தன்னை மதி யாது யாகத்தைச்செய்த, அந்தத்தக்கன் தன்மையைத் தேர்ந்து அவவி டத்து அவன் இருக்காதபடிசெய்த பரமசிவன் குமாரனும், நிலத்தெற்கத்தக்க னங் கணிற்காண நின்றூரிதையன் - பார்வதிதேவி திருமணச்சமயத்தில் பூமிக் குத்தெற்குப்பக்கஞ் சமமான தன்மை யாவர்க்குந்தெரியும்படி வந்திருந்த அகத் தியமுனிவருடைய இதயத்திலிருப்பவனும், இலஞ்சி யத்தக்கனங்கணிறை யலரார் செந்திலான் கதியே - சங்குகளும அன்னங்களும் தேன்கொழிக்கும் மலர்களும் நிறைந்த தடஞ்சூழ்ந்த செந்தில்மாநகரத்தில் எழுந்தருளி இருப்ப வனுமாகிய முருகக்கடவுள் இம்மைமறுமைக்கு வேண்டும்பொருள் தருவான் என்பதாம. (௩௰)

ஏறத் தனத்தரி யார்க்கடங் காரிற் றிடச்செயரி
யேறத் தனத்தந்தி யின்கைகை யார்கிரிக் கீசனியல்
ஏறத் தனத்தடி யாரிடஞ் சார்ந்தியற் றெந்தையபி
லேறத் தனத்தக் கிரிகளின் சேய்க்கி திசைத்தனனே.

(இ-ள்.) ஏறத்தனத்தரியார்க் கடங்காரிற்றிடச் செயரியேறு - இடபத் தையுடைய பரமசிவனுக்குஞ் சங்கபாணிக்கும் அடங்காதவராகிய அசுரர்கள் கெடும்படி செய்கின்ற ஆண்சிங்கமும், அத்தனத்தந்தியின்கை, கையார்கிரிக் கீசன் - இந்திரன் மகளாகிய தனங்களையுடைய தெய்வயானையை மணஞ் செய்த இடமாகிய திருப்பரங்கிரிக்குத் தலைவனும், இயல் ஏறத்தனத்தடியா ரிடஞ்சார்ந்தியற்றெந்தை - தன்னை விரும்புகின்ற அடியாரிதயத் தெழுந்

தருளிநின்று இலக்கணம் முதலியவை மிகுதியாக வளரும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்கின்ற என்தகப்பனும், அயில் ஏறு அத்தன் - வேற்படையைத் தரித்த கையையுடையவனும், அத்தக்கிரிகளின் சேய்க்கு - பொன்மயமாகிய மலைகளினிடத்து வீற்றிருந்து காப்பாற்றுகின்றவனுமாகிய ஷண்முகப் பெருமான் பேரில், ஏதிலைசத்தனனே - இந்த திரோட்டயமகவந்தாதியை அக்கடவுளின் கிருபையால் இயம்பினேன் என்பதாம். (௩௰)

நூற்பயன்.

தொலையாத சென்மக் கடற்கரை யேற்றிடுந் தோணியைமெய்க்
கலைஞானங் கட்குரை யாணியைக் கந்தனைக் காதலுறும்
புலமார்தென் னிமைய சவுந்தர பாரதி போற்றிநவில்
நலமார் திரோட்டக் கலித்துறை கற்றுன லமெய்துமே.

முமையினும்வந் தாள்சண் முகநாதன் பேரில்
நிமலையரு ளாற்செய் திரோட்ட— யமகவந்
தாதிநூல் வாழிசெய்தோ னுக்குவித்தைதான் மேன்மைபுகழ்
நீதியுடன் வாழி நிதம்.

திரோட்டயமகவந்தாதி மூலமும்-உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

உ

திருப்பரங்கிரிக் குமரன்மேற் பாடிய

தகாரவண்ணம்.

சந்தக்குழிப்பு.

தனனா தனனா தனதத்ததனதத்த தனனாதனனா
தனதத்த தனதத்த தனதந்த தனதந்த தனதந்த
தனதந்த தனதந்த தனதந்த தனதத்த தான.

ஆண்கலை.

(1) தலமே வியபூ தரமுற்ற சிறகைக்கொய்
தவன்வா னவர்சீ தளமெய்க்கி ரணமிக்க
தாளங்கு லவுவண்டு தவழ்செங்கை யினர்தந்த
தனையன் றினம்வணங்கு தளிரொத்த பாதர்

(2) தருநே ருயர்தா தகிமைப்பு யலெருக்கி
தழிகூ விளமா தவளப்பி றையுன்மத்தை
தழுவுஞ்ச டிலமங்க தமுடன்றொ டையிலங்கு
தலைவன்று திசெய்கின்ற தணிகைக்கு மாரர்.

(3) தடமார் சதுர்வே தவனப்பி ரமாத்தர்
தணவா தகலா தாணைப்பொ ருவுநித்தர்
தமிழின்க லைதெளிந்த தனையெங்கு முறநன்கு
தவவன்பொ டுநினைந்து தருசித்த யோகர்.

(தொங்கல்) தந்திரமா வுய்யவரு டாயனார். கலை. (௨௭)

(4) தனிமா மலரா தனம்விட்ட ருணநத்து
தலினா றருணோ தயமொத்த வதரித்த
தயறந்த னமருங்கு றளரும்ப டிவளர்ந்த
தனமந்த ரமழுந்து தடமெத்து மார்பர்.

(5) தழல்போல் மயிர்சார் தலைபெற்று நடைகற்ற
தமரே ருறுகா தகர்நச்சு டலிறுத்த
தளமஞ்சொ லியினுஞ்ச தமடங்கு வகையின்ப
தமடைந்தி டலுமின்ப தவியுய்க்கு நேசர்.

(6) ததைவால் மயில்சூழ் தமரக்க டல்படைத்த
தளிநா டுபயோ தரமொய்த்த டையுமெக்கர்
தனிநின்று ளமகிழ்ந்து தனதஞ்சி றைவிரிந்து
தழையும்ப டிநடஞ்செய் தலமெச்சு வாமர்.

தஞ்செனவே நல்லதுசொல் தாதையார். கலை. (வ)

(7) தயிர்பா னவநீ தமடுத்த டிகொளத்தர்
தமையீய மறவா தமனத்த ருமுகத்தர்
தளிதஞ்செ றிசிலம்பு தரிசெஞ்ச ரணர்சந்த
தமிணங்க மார்வந்து தரிசிக்கும் வீரர்.

(8) தரியா தழிவே தனையைப்பு வியினிற்செய்
தகையா லடர்போ தகவத்தி ரமடுத்த
தனுசன்சி ரம்விழுந்து தகரும்ப டிபுரிந்து
தமையன்பி னுறுகந்தர் தளிநதது நீதர்.

(9) தடிதோல் கறைசார் தசையிச்சை யினெணிக்கை
தவறா துதபோ தனரைக்கு சையினுய்த்த
தடிவன்கு றளிரந்து தவிரும்ப டிபுரிந்து
தயவின்ப டிபுரந்த தருமச்சொ ரூபர்.

(தொங்கல்) தந்தையர்தாய் சொன்னபடி சார்குவார் கலை. (வ௫)

(10) தறிவே யொடுசூ தவளக்க ழூமலத்தர்
தளுமே டெதிர்சேர் தடினித்து றைவலத்தர்
தபனன்க ரநுழைந்து தடவும்பொ ழில்துலங்கு
தணறுந்த ளமிகும்ப தலைமைப்ர தேசர்.

(11) ததிநா ரதரா தவரற்பு தவிசிட்டர்
தழுனீ துசநா தரிலக்க விரதத்தர்
தமரங்கை யினெருங்கி தழிவந்த மலர்சிந்து
தருணம்பு ளதுகொண்ட தனுமைப்பு யேசர்.

(12) தனுமே விசைகே தனமுற்சி னகரத்தர்
தயிலா கார்சே தனவிப்பி ரர்கள்கர்ச்சி

திருப்பரங்கிரிக் குமரன்பேரில் தகாரவண்ணம்.

தபாரங்கி ரியர்பொங்கு ததிமண்ட யிலரஞ்சு
தமகன்கி ளேனூர்கம்பி தமொழித்த நாதர்.

(தொங்கல்)' தந்திலையெநேர் மையுலவு சரால்வரய் தலை. (இ)

பெண்கலை.

(13) தரமார் கொடிசீ தமலர்ப் புயன்மணித்தி
தலைசே ரிருகா தமணத்தொ டுறைபுற்பு
தமிரண்டு றுவளைந்த தனுவின்று ணைகள்ரஞ்சி
தமிருப்பு னிதமென்ச ததளத்தி னூலு.

(14) தகையோர் மதிமே தகுமைக்கு வளைநத்து
தகமார் சுழியா தரவைப்பு ரியுமுச்சி
தமுறும்ப வளமின்க தலியின்க வைசுமந்து
தவிசின்றி யுறல்கண்ட தனைநத்தி யீது.

(15) தரையோர் விணுளோர் தரணிச்சு மையுறத்தர்
தவமோ வெனவோ தனுமப்பொ ழுதினிற்ப
தயுகம்பு விபடிந்து தளவின்றொ டைமருங்கு
தனினிங்கு ளபெணென்று தணுவுளச்சு ரூது.

தந்ததுகா ணல்லவினை தானறு. (இரு)

(16) தயலா லணியார் தருகச்சி னெழில்பெற்ற
தடமா னபயோ தரிபத்து யர்பருப்ப
தமெனுந்த லைகொளும்ப தகனங்க மடர்சங்க
தரன்மைந்தன் விடுமம்பி தயமுற்ற தாலு.

(17) தவுபா லுறுவோ தனம்விட்டு னதுதுப்ப
தரமார் பிரசா தமுணைப்ப ரவியுற்ற
தமியன்செ யலறிந்து தணிவின்றி வளர்கின்ற
தவனந்தெ றுமருந்து தவலுற்றி டாத

(18) தகடா ரணிமா தவியிற்கு லவியொத்த
தளமா ரும்விளை தமலர்ப்ப னியினைச்சு

தனுறுந்தி ருமடந்தை தனதன்று ணைமடந்தை
தருமென்றி டவிருந்து தவருக்கு மானி.
தந்திடுதார் மெய்யனென லாகியே. (௯)

(19) தனமா தரினூ தனமொத்து வடமெய்ச்ச
தனமா டிளவா தடக்க ளபமிட்டி
தமிகுப்பு ழுகிலங்கு தனுமஞ்ச றவணிந்து
தகரங்கு ழல்திமிர்ந்து தடியிட்டி ராது.

(20) தளிநா ளும்விடா தகரப்ப டைவைவச்சு
தனையே மதியா தவிழித்து ணைமிரட்டு
தனுறஞ்ச ணமணிந்து தமசின்றி லதமிங்கி
தமிகும்ப டிபுனைந்து தவறற்ற நார

(21) தருமா னுறுநா தமாச்சு ருதிதப்பி
தமிலர துயர்கி தமனப்ப டிபடித்தி
தழினுண்டி டுதியென்று தரினுண்டுன் முனம்வந்து
தவிநின்று புரிவஞ்ச தருமிட்ட வேலை.
தந்திடையா யுய்வியென நாடியே. கலை. (௯ ௰)

(22) தரியார் கனசா தகமுற்றி டவிடுத்த
தகர்மேல் வருநா தனெனத்த ழுவியுற்ற
தனியின்ப மொடுவந்தி தமுறும்பர பலசிந்தி
தபலன்பெ றவடைந்த தளகர்த்தர் காடை.

(23) தவிடார் புறவோ தமுறச்சு ரதமிச்சை
தவிரா தயர்நீ தமனைத்தும் மனதிற்பெய்
தவள்நெஞ்சு வகைகொண்டு தாமுந்தி டநிமிர்ந்து
தால்சிந்தை யினுணர்ந்து தருணிக்கி வானு.

(24) தவிலே வெயர்லூர் தாமுத்து லவுசட்டி
தடுமா றிடவா தமுறத்தொ ழில்நடத்து
தனுமின்ப வெளம்வந்து தடையின்றி மடைகொண்டு
தளவந்த சுகமிஞ்சு தனியர்க்கு மேது.
தங்குல்கோர் சொல்லவெளி தாகுமோ. கலை. (க)

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சிறப்புப்பாயிரம்.	3	26	யா	பா
சாற்றுக்கவிகள்.	3	23	பான்றேன்	பால்தேன்
...	4	16	நிமிஷக்கவி	நிமிஷகவி
அந்தாதி.	11	4	அக்காக்காக்	அக்காக்
...	12	12	அலஙகல்லணி	அலஙகலணி
...	15	13	முகநாதன்	முகப்பெருமான்
வண்ணம்.	2	17	குறளிரந்து	குறளிறநது
...	3	16	மருஙகி	மழுஙகு
...	...	17	தஞுளச்சு	தனுளச்சு
...	...	22	யம்யிதயம்	யமயிதயம
...	4	4	தநதிடுதார்	தநதருதார்

சிவமயம்.

திருக்குடந்தைத் திரிபந்தாதி.

ஆசிரியர் [illegible]

[illegible].

சோதிக்களிற்றை யலரோனுமாலுந் துதிசெய்க்கா
நீதிக்களிற்றை வணையருந் தாப்பிழைநீங்கவராத்
சாதிக்களிற்றை யளிர்நீர்க்குடந்தையந்தாதிசொல்வா
ஞாதிக்களிற்றை யுபேதராமமேத்தவினைநதுமவந்தே.

~~[illegible].~~

குடந்தையந்தாதி திரிபாவொருசதங்கூறிடவே
ணடந்தையந்தாதி கழுமாவலியென்றாதனிற
மடந்தையந்தாதி வினைசெயவாழுமங்கைமகிழ
னிடந்தையந்தாதி வருந்தாடருமெனு மெண்ணங்கொண்டே.

நூல்.

(அடிமைத்திறக் காலலையுந்தலத்தைமறுத்தல்.)

பூந்தாமரையில வதிவானுமாலும் போறவிடப்பொன
னூந்தாமரையில வளர்குடமூக்கமரண்ணறகடி
யேந்தாமரையில வனந்துழலாநதலமெயதவுர்
மாந்தாமரையில வனகுருமூடாழுள்ளிவாழுநதமே. (க)

அருளபெறபிறரை யணபொருந்துணநேதல்.

வாழும்பரவை புகழ்குடமூக்கமர்வள்ளலை
கேழும்பரவை யமுதருமபேசனிருக்கனியைச
சூழும்பரவை விடமயின்றுவெனறுசொல்லுமெதிர்
தாழும்பரவை மனைகசேகவன்செயுநதனைனியே. (உ)

அரனடிவணங்காராழவாரெனல்.

தன்னைகுசுமந்த திருககரத்தானைசசலதிசற்று
மண்ணைகுசமந்த கனையுறைந்ததானைவிணமாய்கருமென்று
கண்ணைக்குசமந்த முழுததவொண்ணாங்கடேசற்றெழா
ரெண்ணைகுசமந்த வறிவினராயளறறைப்பவரே. (ங)

வணங்காவெமககருள வாயகுமோவென்றல்.

வாசங்கமங்கையு திததார்கலலேத்றவாதகலைப்
பிரசங்கமங்கையு ஞாலமோத்தும்பெருங்குடந்தை
யாசங்கமங்கையு டைககனைபாயநின்னடிககமலம்
பரசங்கமங்கையு றுமாறுணடோவெமபடரொழிந்தே. (ச)

தலைவியைப் பாங்கிகழறல்.

படவரவத்தை யணிவார்கும்போனர்படியளத்த
விடவரவத்தை யதுப்பக யேந்திழையார்

நட்டாரவத்தை புகப்பாரெனினு மக்கருளக்
கட்டாரவத்தை யடையவிடாரபொற் கணங்குழையே. (௫)

ஐம்பொறிவருந்த வாதித்துமனாயகி
நம்பினைத் தொழுதார்க்கிது நாணுமோவென்றல்.

கனகச்சிலம்பு வளைத்தார்குமபேசர் கனமறையா
மனகச்சிலம்பு புனைவார்மறுகிலணிவிடைமீ
தனகச்சிலம்பு முரசோடணையத் தொழுதவர்பால்
முனகச்சிலம்பு தொனிப்பால் கொலோமதன் மூற்றிழையே. (௬)

நிலவுவெளிப்பட வருந்தல்.

முற்றத்துவந்தனை செய்தேனுனக்குமுழுமதியே
சொற்றதுவந்தனை யாய்க்குடமூக்கமர்சுந்தரர்வெண்
பெற்றதுவந்தனை யார்மாறுபுரயான் பெறுமட்டினோ
செற்றதுவந்தனை யாயப்பயிலவாயச் செழுவிசும்பே. (௭)

அல்லலுறப்பா னடிநினைப்பாமெனல்

செழுங்கமலத்து வெடிவரைபாய்நரத்தேனெனக்கீழ்
விழுங்கமலத்து வழிசார்குடந்தைவிமலர் பொற்று
ளழுங்கமலத்து நிலங்கடாயகக்கனைத்தன்பினுள்வாம்
புழுங்கமலத்து விழுந்துயர் நீங்கின்பம் புலனுதற்கே (௮)

பிணைத்தலைதாக்குந் தலைவிபுலம்ப
உணர்ச்சினைத்தேற்று வெளவுமாச்சகியுரைத்தல்

புல்லாவரைப்புடை கல்குடந்தைப் புகழ்ப்பதியா
வல்லாவரையுடை சார்கயிலாயவரைவிடையேறு
வெல்லாவரையுடை யாரெனக்கூறுமவிதமென்னெனு
மொல்லாவரையுடை தொய்யாகயிமமங்கையுணர்ச்சினன்றே. (௯)

நமையொரிஇ வினைகாணனுநீயலையெனல்.

நன்றுதரித்த குடந்தைப்பிரானைநயந்துவெள்ளிக்
குன்றுதரித்த மழுவாவென்றுதுதிக்க றக்கறமே
பொன்றுதரித்த வினைகாளெனைவிட்டுப்போயவினைவி
னன்றுதரித்த கையோரா ஈவரையடையின்களோ (௧௦)

சத்திநிலைகுத்தனக்கெவனிமமொழிச் சக்கணைபாதமதனைதயலையுறல்

அடைந்தவராகமலவாப்பசப்பினைமையகற்றத்
தடைந்தவராகம ளித்தருளவாகொற்றவாதவழி
யிடைந்தவராகம ருப்பணிந்தாவிளைனர்மேவிமல
முடைந்தவராகம ரூடகுடமூக்கமருத்தமரோ. (௧௧)

அபக்குவனோனையுமாண்டருள்வாரெனனல்.

உத்தமனத்தன விமழுவோரிழையுறமரு
மத்தமனத்தன டுதேடமினாடலுஞ்ம்மலாதுய

சித்தமனத்தன வாகுடமூக்கிற்சிறுமலனைப்
பித்தமனத்தன மன்றானென்றெண்ணையும்பெறுவனே. (௧௨)

மதியெழுவாத்துமலனிதையுழுங்கல.

பேறுதந்தென்னை தமைப்பெறுவாராப்பிறைமதிய
மாறுதந்தென்னை வருத்துதற்கேயெழுபவானாவு
கோறுதந்தென்னை யடர்குடமூக்கிறகுலாவழூதர்
நாறுதந்தென்னை யுழுபுகழாகணறுட்டத்தரோ (௧௩)

நலலருளகளைடெ நமறகுசெமனல.

காட்டருசிவந்தனை யென்செயலாமனேகுடந்தை
கோட்டருசிவந்தனை சேர்ந்தையுறுமருக்கூடியப்ப
பூட்டருசிவந்தனை செயதோகருணைபுரிந்ததிலை
வாட்டருசிவந்தனைப் பொன்சொரிந்தாநமதிகலமே (௧௪)

திருவடியினைகாரு சேராமையவமெனல

மதிகலமாலய னுதியர்வா றகைகையமாறுமொன்னைநத
துதிகலமாலய மாமனையாளென்புரதொணடாமொருக
நிதிகசலமாலய மாகக்கொணடாணபதமொருசனலவதா
முதிகலமாலய னுதாகுடந்தையுவந்தனமே. (௧௫)

பாராகிலெவறி விலககல

உவமையிலாடு பலவரிதாளுமொழிலதுணைடே
வவமையிலாதிகாதனத்தா ரம்பததறபுதனே
தவமையிலாடு துறையாயலருநதவாதுமெருவ
குவமையிலாடு தைபுநறுயாநீயககுறிசதருளே (௧௬)

இளமைதகனமைககுள மெலிநதிரங்கல.

அரும்பாவலரு முலை யெனபதென்பலவுமைததன்மைததே
விரும்பாவலரு மகளசுரம்போதலவிழைநதெனசேற
வரும்பாவலரும் புகழ டமூககமர்வளளலெவமபிர
திரும்பாவலரு முலைகையுமாருந்திறநதுணிநதே. (௧௭)

போறறிலாபபோறறியபுன்மைநீாவெனறெனல.

இறம்பாவமென்று குறிப்பாமனதிதாறுகுசெனறுழன்ற
மறமபாவமென்று மறிதருமேதிமாமலாவாய
திறம்பாவமென்று திரிகுடமூககமாதித்துவிலை
பறம்பாவமெனறு கடலுளாகொணடபனனவனே. (௧௮)

ஆறணியானையடைநதாமபாநதச சேறிணைககழூவிததிகழுதாவெனறல.

பணணைப்பனைதத திருவுமுருவும்பலமகளு
கணணைப்பனைதத மொழியிதாக்கலப்பாகலபாறுதேக

முன்னைப்பணைத்த வளவனையூரும்வன் கூடன்மை
பின்னைப்பணைத்த சடையானைமேவினமேவினமே. (௧௯)

அருளைபெறுதாத்துமை வரிமையழுங்கல்.

மேவியகல்லும் படியெயுன்னைதென்றலும்வெண்மதியு
மோவியகல்லும் புனைதலைமையென்றெலிவனைமேற்
றாவியகல்லும் பொறுத்தார்கும்பேசாதுனைந்தருளா
ரீவியகல்லும் படியுற்றதாவினியாரணைநகே. (௨௰)

பருவங்கண்டு பெருமகள்புலம்பல்.

ஆரம்பரந்த சூலையாய்பங்கேருகத்தணனுமபொத
பேரம்பரந்த கையிற்புனைவானூட்பேணிவளவ
கூரம்பரந்த மிலாநல்லமேவிக்கூடன்மைதவெற்பிற்
காரம்பூரந்த வழுஞ்சென்றுளார்வரிகணுடலமே. (௨௧)

அருளவடிவனைவினைந தமிவாயுறுமெனல்.

கண்டத்திருப்புவ யவிடமாவுட்கலகுபுமா
றண்டதிருப்புவ தயழுவாதணடமிழ்கூடன்மை
யணடதிருபபுவ னைஞாலமேததவமர்பதியா
மணடத்திருப்புவ னசசடையாகனெனுமாமயிலே. (௨௨)

சிவனையுணருறவண செயவாாகமறவெகனல.

மாமையிலஙகை யரிவிழிபால்வணகுடந்தையனை
நாமையிலஙகை நகத்தரிப்பாறறருநம்பனைவொ
இமையிலங்கை யறசெறறவாளிசசிவனையெண்ணுநர்
தாமையிலங்கை யையோவென்செய்வார்வெஞ்சமன்வலிகவே. (௨௩)

நோநிறைமி நெஞ்சொடுகிளத்தல.

வல்லியம்பாயும் வனஙகுட மூககுள்ளையாரிறுயிர்
சொல்லியம்பாயும் வன்மீறுறறின்வாய்கூலவேதக்துழாயப்
புல்லியம்பாயும் பராரிறைவேயாயெனபுராணர்வெற்பி
லல்லியம்பாயும் பலேநோபவரிங்கடைதனன்றே. (௨௪)

ஐம்பொறிக்காற்று தடைக்கலமெனறல.

அடைககலமாலை வளகுடமூககமர்வாய்தலைப்பன்
னூடைக்கலமாலை யணிவாய்மறையின்மூழுமுதலே
புடைககலமாலை வகைப்பொறியாற்றனுருக்கன்பு
படைககலமாலை யரோமெனஙன்வாழும்பரிசுணவே. (௨௫)

உள்ளத்துன்பமொழிவதென்றெனல்.

உள்ளகலந்தக பேந்துயர்யாவுமொழிவதென்றே
னாககலந்தக வில்லாகஞ்சாக்கிக்கனலில்விழுர்

துளத்துக்கலந்தக மலைமுன்னுரைத்தழைவித்தவர்
வளத்துக்கலந்தக ராக்குடமூக்கமர்மாமுதலே. (உ௬)

அடியேமாதலினக்கலக்கேமெனல்.

மாமனுக்காட்டு முகங்கொடுத்தாற்குமதுப்பெய்கொன்றைத்
தாமனுக்காட்டு வளப்பதத்தாற்குத்தவாதகல்லோர்
நாமனுக்காட்டு குடந்தைப்பிராற்குக்குதழனீர்
காமனுக்காட்டு களைந்தடியோமுட்கலக்கலமே. (உ௭)

அருட்பொருட்கிரங்கவாததுமநாயனி
யிருட்குணத்தார்பழித்தென்னிதுவென்றல.

கலங்கலந்தாரை யறியாரினின்றுகைகூப்பினல்கு
நலங்கலந்தா ர்வளக்குடமூக்கமர்நம்பரைக்கண்
டலங்கலந்தாரை யருண்மிளென்றேயிவ்வணக்குவிழிக்
குலங்கலந்தாரை கவிழ்ப்பநின்றானென்னகோலமிதே. (உ௮)

இருநாளருளாரிலறவரிவர்க்கெனல.

கோலமருப்பு முறித்தாகுடந்தைக்குழகரிந்தக
காலமருப்பு முலையார்க்கருளக்கடவரல
சேலமருப்பு முதும்போகுழிக்குமிருங்குழன்மிக்
கோலமருப்பு வனப்புசெவிதீதியொமொணொடொடியே. (உ௯)

சழற்குழுதேற் கெவளைகையறவுறவெனல்.

தொடிக்கமலங்கு வித்தேன்குடமூக்கிற்சுடர்மறுகி
னடிக்கமலங்கு பயில்பண்ணைதிலைநயந்தவர்க
முடிக்கமலங்கு லவப்புனைந்தார்கிம்முதுபிழைக்கத்
துடிக்கமலங்கு மனமமர்ப்பாரொருதுட்டனென்னே. (௩௦)

அடியார்கூட்டத் தமைக்கெனவேண்டல்.

என்னையப்பாவலர் தூற்றுநர்தூற்றவெண்ணுதெறிந்து
நன்னையப்பாவலர் சூழுங்குடந்தைக்குமுதலே
யுன்னையப்பாவலர் செஞ்சடைமேலென்றுரைத்தடைந்தேன்
பின்னையப்பாவலர் கூட்டத்துச்சேர்த்துப்பிறக்குகவே. (௩௧)

தோற்றமுமொடுக்கமுந் தொலைத்தெனையாளெனல்.

பிறப்பாலனந்தம ஞாமவற்றினும்பேணுதவி
விறப்பாலனந்தம டுப்பதுநேருமென்செய்துமுற்றுர்க்
குறப்பாலனந்தம கிழ்விற்றருமொண்குடந்தையுள்ளா
யறப்பாலனந்தம ரசேயின்பெய்தவருள்புரியே. (௩௨)

அன்புளார்க்கிரங்கார்க் கறமிசையெலனெனல்.

புரிந்தவராங்கம் வெதுப்புதலால்வரல்புண்ணியமோ
பரிந்தவராங்கும் வணக்கிருன்னும்பரிதலாநது

உ

திருக்குற்றாலயந்தாதி.

விரிந்தவரங்கம் புலையருள்கும்பவிமலவொன்று
தெரிந்தவரங்கம் புகலவுள்ளார்க்கிது சீர்த்தியன்றே. (௧௩)

புணருபுணர்ச்சியா லறத்தொடுநிற்றல்.

ஒன்றலைவாரி யெனைக்கொடுபோகவழுங்குபுயான்
பொன்றலைவாரி யெடுத்தொழித்தார்க்கன்றிப்புன்மைபுகல்
வன்றலைவாரி சனுக்கொழித்தான்கும்பவள்ளல்வெற்பி
னின்றலைவாரி வரியாருறுவர்கொலென்மனமே. (௧௪)

திருமந்திரத்தின் சிறப்பெடுத்துரைத்தல.

என்னப்பனுகம்ப வளமொப்பான்மின்னிருஞ்சடைமேன்
மின்னப்பனுகம்ப கர்குடமூக்கமர்வித்தகன்பேர்
பன்னப்பனுகம்ப லிடர்ந்தீர்ந்தோர்பனவன்மகன்
மன்னப்பனுகம்ப லைகக்கயந்தாரெனோர்வணிகனுமே. (௧௫)

அரிவையாமயக்கொழிஇ யடுத்துயந்திமெனல்.

வண்ணக்குவளை விழியாளிவளொன்றுமாழ்கிமனனே
ரெண்ணக்குவளை மூதுகாயினீரொன்றுளையளவு
மெண்ணக்குவளை யிலக்காக்குவீர்பயனென்குடந்தை
யண்ணக்குவளை யணிபெருமானையடுத்துயம்மினே. (௧௬)

குருதேசிகனைக் குலக்கவிவியத்தல.

உய்யாதபாதகனுமெலையாருணாவார்குடந்தை
மெய்யாதபாத புகழாயதுறைநசைவெளிப்பட்டுநீ
யெய்யாதபாத ரசம்போறலையறநிருவென்றுநோய்
செய்யாதபாத மலர்தலைசூட்டலசெய்யாவிடினே. (௧௭)

நெறிவிலக்குவித்தல

விடக்கந்தரத்தரு மரபாகர்கும்பவிமலனைப்புற
நடக்கந்தரத்தரு வாவுரித்தார்பொற்றடவரைவா
யடக்கந்தரத்தரு மம்புரிவார்மதன்பர்விலை
மடக்கந்தரத்தரு மஞ்சுமிவ்வாற்றுவரலகொடிதே (௧௮)

களிறுதருபுணர்ச்சியா லறத்தொடுநிற்றல்.

வரந்தந்தவனை பெறாவன்மேயவர்வாழ்த்துநரைப்
புரந்தந்தவனை யுயர்த்தாங்கும்பேசர்பொருப்பிலருள்
சுரந்தந்தவனை செய்வந்தயானைதொலைத்தென்னுயிர்த்
திரந்தந்தவனை விடுத்தெவர்காக்குமித்தின்மூரசே. (௧௯)

இடையூறுகிளத்தல.

மூரசம்பலவனி தஞ்சிலைகருகுடமூக்கமர்வா
னரசம்பலவனி சமஞ்சொரூருனெனியானறியான்
பரசம்பலவனி புன்னாகக்காவ்யின்னிசைப்பருமையான
விரசம்பலவனி தாய்கொடுபல்லவே. (௨௰)

அகமுறவேண்டிற் றூறாங்கொதைமவினைகா
டகவிலபக்குவர் தமையுடைநதிடுமெனல்.

மெய்யாதரித்த மழுவாசெந்தாமரைவெள்ளையன்ன ந
செய்யாதரித்த குடமூககுளாயென்றுதேர்ந்துரைப்போ
மெய்யாதரித்த வினைகாள்விரைந்தினியெம்மைவிட்டுப்
பொய்யாதரித்த கவில்லார்கட்சென்றுபுகுந்துய்ம்மினே. (௬௧)

நாதுதிசெய்த லல்லதன்றெனல்.

புக்கவரிக்கு மயனுக்குமெய்தல்பொருந்தாஞ்சுண்
டக்கவரிக்கு வயற்குடமூக்கமாசங்காரர்கீர்
மிக்கவரிக்கு வியனறோரசீரன்றிவெவ்வியகா
னக்கவரிக்கு நிகர்வாளைப்பாடுதனன்றலவே. (௬௨)

நிலவுவெளிப்படத் தலைவியருநதல.

அலவாரினக்கு மொழிகுவதொன்றுணடதுகுடநதை
வலவாரினக்கு மிராவருமொருவள்ளல்வெறுபிற
குலவாரினக்கு நலனுநதவனைற்குறிநதுறஙகா
னலவாரினக்க வெளிப்படலோவுநலமுணரே (௬௩)

பததிசெய்தாற் கககநூனைமெனல.

நலப்பரியாய மறையான்குடநதைநகாபுரப்பான்
கலப்பரியாய வரியாதொவிருங்கடவுளபெயர்
செலப்பரியாய மனநமுணடேதநிதநாமநருக
யுலப்பரியாய மூதேயெனிஞாடலொருதலையே. (௬௪)

இரவுவருவானைப பகலவருகென்றல்.

ஒருதலையாகவ மோவிப்பொழிலினுறையதொன்னூர்
விருதலையாகவ வேடாசெறிவர்வெய்யோன்மறையுங
கருதலையாகவ லாமலின்றேருகழியயன்மா
றருதலையாகவ மான்கும்பாதன்றமிழ்வளாககே (௬௫)

வரைவெதிருண்ாதல்.

வரைதலையாற்று வருவாணிரவென்றுமாறுகுமங்கை
கரைதலையாற்று விடாவின்பந்துய்த்தியெகாவலவெண்
டிரைதலையாற்று வரைநேர்சடைக்கணிசெயதுமிலான்
புரைதலையாற்று மகிழ்வான்கும்பேசன்பொருப்பகத்தே. (௬௬)

வணங்கலீாக்கொன்றும் வாயாதென்றல்.

அகத்திருப்பானை மூகத்தாயெனினவரைப்பவத்து
நகத்திருப்பானை யரிக்கணணியாதாநகெருபுர
மூகத்திருப்பானைவனையேச்செய்தாயும்பேசனையுற்றுத்தொழாச்
சேனவமாய விவனுவுறுமெனறுதாக்கப்பட்டே. (௬௭)

சேதனத்தெரிவை சிவத்தியானத்தா
லோதியவின்பத் துளறியகிளவி.

பட்டாதிசைவா கங்கணமாபணிபாயும்விடை
முட்டாதிசைவா வேயூதியாகுடமூக்கிடமா
தொட்டாதிசைவா வாய்ப்போற்றமேவுநந்தோன்றற்கெனுந்
தட்டாதிசைவா குமேலின்பாமெனுந்தாழ்குழலே. (௬அ)

அறிவவிவ்வறிவெனு மாயிழை கொண்ட
பொறிமனத்துயரைப் போக்கெனவேண்டல்.

குழக்கன்றியங்க மூலைபசுவாய்க்கொடுத்தாயெழுமா
மூழக்கன்றியங்க நகைபுடைத்தாய்குடமூக்கமர்வாய்
சழக்கன்றியங்க ம்மலிகட்லாணம்புதைப்பத்தென்ற
துழக்கன்றியங்க மெலிதலூற்றாளென்றெருமகளே. (௬௯)

ஒப்பலவொப்பினு மொப்பிலனக்கெனல்.

ஒருத்தலரிகருகக ரும்பொன்செம்பொன்னிற்குடுவொளியே
திருத்தலரிகருகக டுப்பாய்வரினுமவெந்தியவிடம்
வருத்தலரிகருகக ழிந்தாய்சுதைகரும்பவாணமயக்
கிருத்தலரிகருகக ரணைசசெறருய்கினகில்லையொப்பே. (௭0)

பாயலிற்சேதனப் பாவையைவருத்துமை
வாயிலுள்வேட்கை வரைதலெனவெனல்.

ஒத்தவராகவ ருவாரிலராய்மலரொண்டொடிவாய்
முத்தவராகவ லனழித்தாய்குடமூக்கமருஞ்
சித்தவராகவ னமூலைமாதசினந்தகரும்
புத்தவராகவ ந்திர்வதெஞ்ஞான்றுபுகலுதியே. (௭௧)

உலகியன்மேம்பட விருநதுவிலக்கல்.

புகவெளிதாய மனுமஞ்சதரிருள்போந்ததிங்கல்
குகவெளிதாய பதமூனருந்திக்குறியிடம்வா
ணகவெளிதாய துணர்ந்தேகலாமன்பகப்பொருணான்
மிகவெளிதாய மையென்றீரும்பேச்சுரர்வெற்பகததே. (௭௨)

கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

வெற்புக்குமரிய வாங்கும்பாரதர்விலஙகலிலென்
பொற்புககுமரிய தோர்மகள்காதற்புணர்ப்பென்றிபோ
ரிற்புக்குமரிய வாள்விதிர்ப்பேய்கின்னிசைப்பருச்சேர்ன்
வற்புக்குமரிய கற்புக்குமீதுவனப்பல்லவே. (௭௩)

ஆண்டவனென்னைநின் னடியருள்வைகெனல்.

வனத்தையவாய மலப்பாண்டம்வீழ்முனமால்விடைவா
கனத்தையவாய வினிப்பாய்குடந்தைக்கண்ணுறும்மறைவ
சனத்தையவாய வுனையேயுணருந்தவாதவன்ப
ரினத்தையவாய வியான்சேரச்சேர்ப்பித்தினிதருளே. (௫௪)

மருளாதுநின்று ளமருளானாவாழ்கெனல்.

அருளாகரனை மலமாயைகன்மமகழ்ந்தவர்க்கே
பொருளாகரனை விகித்தயலேயென்புலன்கள்சென்று
மருளாகரனை யடேவகருமபவாதனையே
தெருளாகரனை வரும்வாழகவாழ்கவிச்சேணிலத்தே. (௫௫)

துதித்தருளகெனிலருள் பதித்திறமதித்தல்.

நிலங்கமலங்கனல் கால்வெளியென்றுநிலாவுயிரொன்
றிலகமலங்கனல் குஞ்சுடமூகநிறையவனை
யலங்கமலங்கனல் காருளென்னிலவ்வாணவநோய்
கலங்கமலஙகனல் கூர்தரவாருங்கருணையென்னே. (௫௬)

பாங்கிவெறிவிலக்கல.

கருங்கலசத்தை யுவந்தார்குடந்தைக்கண்ணுறார்சிலம்பி
னருங்கலசத்தை யுடையாரின்வேலரடைந்ததொனறு
மருஙகலசத்தை யலையிழந்தாயெர்மாறறுதறகோ
பெருஙகலசததை வதைப்பதறகோவன்னைபேசுகவே. (௫௭)

தனனிடமவாதுபனனியவைணவனபினனிடக் கவிஞன்
பேசியகவிதை.

பேசவந்தானல மார்க்கமுள்ளாரின்றோர்பேதையுள்ளா
ரேசவநதானல மோநிற்கெனவெய்தினான்விடம்பூ
வாசவந்தானல மார்குடமூககர்வயகிடினை
யோசவந்தானல வோவவன்றாழ்புருடோத்தமனே. (௫௮)

மூவகையாசையு மோவதென்றெனல்.

மனவருத்தத்தை யடைந்தோம்புவியைமடந்தையரைக்
கனவருத்ததைதை விழைந்தேயொழிவதெக்காலமறை
யினவருத்தத்தை முனிவருககோதுகும்பேசரின்பா
கனவருத்தத்தை யொருபாகர்தாண்மலர்ககாணம்வைத்தே. (௫௯)

அபக்குவியென்னுதருள்வதென்றெனல்.

ஆணவமாய மலம்பலநாளுமலைககப்பட்டேன்
பூணவமாய விரங்கலெஞ்ஞான்றுபுவனமெல்லாங்]
காணவமாய வனையேச்செய்தாய்கும்பக்கண்ணுதலே]
யேணவமாய விவனுவுறுமெனவெண்ணலற்றே. [௬௰]

இடையூறுகிளத்தல்.

எண்ணம்பலவன் குடமூக்கிறைவனிசைப்பரிய
வண்ணம்பலவன் மனுப்பீடமங்களமாதுபங்கன்
விண்ணம்பலவன் முடியாளன்வெற்பினின்மேனியலாற்
கண்ணம்பலவன் மலர்க்குழலாயுயிர்காற்றுவதே (௬௧)

தாரகமபெருதுயிரத்தையனொடுரைத்தல்

காற்றருந்தும்பை யராப்பூண்கும்பேசர்கடல்கிடக்கு
மேற்றருந்துமபை யிரப்புவியார்கொன்றையீயுமெனப்
பாற்றருந்தும்பை மதற்கீந்தனர்பயிலுணமெனு
மாற்றருந்தும்பை யறுத்தெழுமாலென்மனப்பசுவே. (௬௨)

களவுநலிபுணர்தல்.

மனவிடையாமை வனையுங்கும்பேசர்வனம்பயிலுந்
சினவிடையாமை தவிரெனவாணடருள்செல்வர்வெற்பி
னனவிடையாமை வரக்கண்டிலநுசறநுளிருட்கா
கனவிடையாமை யனைக்கண்டுங்கண்டிலங்கண்விழித்தே. (௬௩)

வெய்யேமெனினும விரைந்தருளவாரெனல.

கண்ணப்பனைவனா யாதாணடவர்கும்பககணறுநலா
வணணப்பனைவனை மாதொருபாகர்வனசசடைமேல
விணணப்பனைவனை வெல்லாமெனினும்விரைந்தருளே
பணணப்பனைவனை நிழலிலவாழெங்களபணணவரோ. (௬௪)

அவனைத்திவவிடத்திவவியறறெனறல.

பண்ணஞ்சுமாறு படசெயுமாறம்பதுமமுங்க
கணணஞ்சுமாறு வராகுநகுழலிதழ்கன்னியிய
லெண்ணஞ்சுமாறு மொருநான்கிரணடொன்றுமெய்தெழுத்தார்
மணணஞ்சுமாறு புனைந்தார்கும்பேசாவனையிடமே (௬௫)

செவ்வியாககேயுறநதிருவருட்டேனெனல.

வளையாரணிய மகிழ்வார்கும்பேசர்மதலையொடு
விளையாரணிய மலாகலர்காணரும்வித்தகரா
திரையாரணிய வர்கேயினிப்பார்தநதிருவருட்டேன்
றளையாரணிய மமருவுவரவர்தாங்கொள்வரோ. (௬௬)

நனமனப்பாங்கிநாயகியிடாசொலல்.

கொள்ளப்படாது சிறுகாமமுமதுகொள்ளின்மத
னள்ளப்படாது விடுமோகும்பேசரணிமலர்த்தார்
கள்ளப்படாது கதிரொனுமிந்துவைக்குமெனுங்கண்
டள்ளப்படாது மலர்க்குழல்சோரததனைவிழுமே. (௬௭)

அறிந்தோரவையு ளமைப்பரொமையெனல்.

தரங்கப்பரவை யெழுவிடநோக்கிச்சதுமுகன்மால்
குரங்கப்பரவை யருளாலஞ்சுணகுழகர்புவி

யரங்கப்பாவை முடித்தார்குடந்தையமலரன்பர்க
ளிரங்கப்பாவை புகுதரியுயர்தரியெமைமவைப்பரே. (௬௮)

மலர்ப்பதந்தொழுதேம் வருந்தேநமற்கெனல்.

வையம்படைத்த வரன்முழுகும்பேசன்மடங்கருமோ
தையம்படைத்த திருமால்வடவரைத்தாதுமலர்க
கையம்படைத்த கைவாகைவில்லான்பொற்கழறொழுவே
னையமடைத்த கராசசினககூற்றுவனணணினுமே. (௬௯)

நினையலாதெனமன நினைமோபிறவெனல்.

நனறுதவரை நறுநாய்குடந்தைநகர்த்தளிவா
பூண்றுதவரை யகலாயமெய்ப்பாதியணங்குடையாய்
விணறுதவரை விழிபறித்தாயுனைவிட்டுமறறுன்
றெனறுதவரை நீ றபசற்பயிலினுமென்மனமே. (௭௦)

நனெறிகாட்டவு நாமுணாநதிலமெனல்.

மணமடங்காது பொறிவழிபோம்பதிமாாசசமியங
கினமடங்கா நெறிகாட்டவுங்கண்டிலமெனசெயவோ
மனமடங்காது குடைமூரசாரப்பவாமைபெலாங
கனமடங்காது கிழிகருங்குடந்தையிறகளறுதலே (௭௧)

ஈசனைதொழாாபிறப்பிழி பிறப்பெனறல.

கன்றுதலத்தனை வணகுடமூககிறகடவுளைநா
மனறுதலதனை யீவானையாழினகளம்புகழ்வீர
பனறுதலததனை யுமபழுதெனறுஞசொறபாகனைபப
லெனறுதலததனை யேததாபிறப்புமறறெப்பிறப்பே. (௭௨)

உதிதநிலவருதத மொழியுவினறருளெனல்.

பிறவியலககவ ருந்துகின்றேனிபபெறுவதறகா
மறவியலககவ லாதுணரேனினையன்றியெவ
னுறவியலைக்கவ ரிசெயகுடந தயொருவவணே
நறவியலககவ ருநகொன்றையாயிநதருளன்றருளே. (௭௩)

பெயருததகேந்பப் பெரிதிரஙகெனறல.

அரும்பாதகன்மததன் மாறுவெயகோபத்தனுகமறால
விருமபாதகன்மததன் யான்கும்பமேயவிறகழல
திரும்பாதகன்மததன் மாலததருவிடருசோகளததே
வரும்பாதகன்மததன் பிததனெனயேர்ககொப்பவந்தருளே. (௭௪)

முநதியகொவநதென னிநதனைகிரங்கல.

வந்தித்தலையுந்து சிந்தலையுமுளம்வைத்தலையு
நிநதிததலையுநது கில்லேனுறுப்பொகிநீணமகததது
மூநதிததலையுநது மித்தார்தென்காற்றின்முறுககவிழ்பூக்
கநதித்தலையுநது நீர்க்குட [illegible] ப்பிப்பரே. (௭௫)

வேறுதெய்வங்கூறலமென்றல்.

கற்பனையத்தனை யாதிரும்பேசனைக்காய்மலமா
மற்பனையத்தனை யீயும்பிரானையடியவர்க்கே
பற்பனையத்தனை மாமயிலானைப்பண்பார்முகத்தோர்
பொற்பனையத்தனை யின்றுணையன்றிப்புகழ்கிலமே. (௭௬

தேவசிற்புகழிலெற் சிறப்பிப்பாயெனல்.

புகழுமலத்தை யெடுத்தொன்னலார்நிறம்போழ்தருமா
லகழுமலத்தை யுடையவனுகவடிதொழுநா
தகழுமலத்தை யனைத்துங்குடந்தைத்தலத்தவின்றே
திகழுமலத்தை யுடையானெனவெற்சிறப்பிப்பையே. (௭௭

மெய்யுபதேசம் விளம்பியாண்டானெனல்.

சிறந்தவருக்கன் மதியழலுட்டச்சிவன்றெளிய
வறந்தவருக்கன் றமையச்சொற்றுணரமரயத்தனை
மறந்தவருக்கன் பிலாசேர்குடந்தைவரதன்முடி
யுறந்தவருக்கன் பரிந்தெனையாண்டனனுண்மைசொற்றே. (௭௮

பத்திமையோரார்படிறுதொழிலகல
வித்தகவருள்கெனமெய்யினள்வேண்டல்.

உண்மையறுக்க மிகச்செயுமன்னையரோர்கிலராய்
வண்மையறுக்க முயல்வாருகும்பேசமகிழ்ந்தெனைவந்
தண்மையறுக்க வுகாநன்னுதநனங்கனறுந்
திண்மையறுக்க வலாநின்பெருமைநின்சீரருட்கே (௭௯

எண்ணார்குடந்தையை நண்ணாநலமெனல்.

அருகாதவன்பகத்தை தடுத்தறுமென்றறிந்தாருக்கென்றுந்
திருகாதவன்பகத்தை த்தடிந்தானென்சிறுசொற்குந்தேந்
தருகாதவன்பகத்தை கரும்பெருஞ்சூலன்றனைரும்பத்தைச்சார்
துருகாதவன்பகத்தைப்பெற்றுளாரிடருற்றவரே. (௮௦

இறைவன்றனக்கே குறைநோபாங்கி
யிறைவிக்கவன்குறையுணர்த்தல்.

உற்றவரையரை வண்டும்பாதனையொண்புலித்தோற்
சுற்றவரையரை யெண்ணாரினநகைத்துணரொட்டலை
வற்றவரையரை சூழிப்புனத்திலலைத்தனன்றே
கற்றவரையரை யிந்துவொப்பாநுதற்காரிகையே. (௮௧

பாங்கிசெவிலிக்குணர்த்தல்.

காரியங்காது சுடலஞ்சியத்தகுகாணினறு
வேரியங்காது வலைசெயமேற்றவழ்விண்ணணைமக
தூரியங்காது குடந்தைப்பிரானைத்தொழாரினிள
காரியங்காது மென்றோதிலன்பின்னட்டந்தனளே. (௮௨

அருளுளதாகவுமலைவார்பிறரெனல்.

நடலையகற்றி நமைப்புகழ்கல்வி நயப்பவென்று
சடலையகற்றி யெனையாண்டு கும்பத் தருளினமர்
விடலையகற்றி யருள்புனிற்றுவெண்மேலவுத்த
முடலையகற்றி யுழல்வாரபரமதத்துரடர்களே. (௮௩)

வினைத்தொழுகையா லனைத்துமுறுமெனல்.

ளமரும்பாவலராவார்வறியருமுத்தராந்
றேமரும்பாவலராவா ரினிச்செப்பவேண்டுவதென்
றுமரும்பாவலராவா சவன்றொழுதற்குடந்தைக்
காமரும்பாவலராவா ரடிநினைகளைகதொழினே. (௮௪)

பத்திவழியிற்சிக்கியவுயிர்க்குப்
புத்திபோன்மனதுபோதித்திடுவது.

தொழுதனையேற்றமரு ங்கும்பநாதனைச்சொல்மயல்பூண்
டழுதனையேற்றமரு கத்தவனருள்வாள்கொலைகரும
கெழுதனையேற்றமரு வினமேகெழுமகொடுப்பான்
பழுதனையேற்றமரு வந்தவேள்செயல்பண்ணலென்னே. (௮௫)

இன்புறமனமே யன்புறத்துதியெனல்.

னன்னாயகனை மகராலயநஞ்சிறுத்தகண்ட
பொன்னாயகனை யமுனங்குழைத்தபுராணமலர்
மின்னாயகனை விடைசெய்தகும்பவிமலவென்று
பன்னாயகனை யறுதஇன்பவீடுபெறநெஞ்சே. (௮௬)

கண்டோர் காதலின்விலக்கல்.

படப்பாயலையம்பர ம்விரித்தோன்றொழும்பண்ணவர்தோம்
விடப்பாயலையம்பர வேற்றுசகும்பவிமலர்வெறபி
னடப்பாயலையம்பர மபுவிபோர்த்தனநண்ணருங்கான்
கடப்பாயலையம்பர க்கணனேமவைகிககாலையிலே. (௮௭)

பாங்கன் றலைவனோடுழங்கல்.

காலையம்போருகமே கருகங்குழல்கண்கவோ
மாலையம்போருகமே வாரை[illegible]ர்மைபதிரளு

சோலையம்போருகமே யதென்பாய்துயர்நீர்கொடியும்
வேலையம்போருகமே கும்பநாதனைமேவிலர்க்கே

அரன்றிருவுருக்கண் டாத்துமநாயகி
யிரங்கலையுளளச்சகியெடுத்துரைத்தல்.

மேவாதவரை விழையார்நம்பேசவிமலர்வலி
தாவாதவரை வளைசதாருருககணைதெணமதிகளை
டோவாதவரை வியித்தாரெலவொனுமோர்மதனை
றேவாதவரை வளைப்பதென்றேனெனுமாயிழையே.

நற்றாய்பாங்கியர் தமமொடுபுலத்தல்.

ஆயத்தவரை மறந்தாளென்னைமறந்தாள்
சேயத்தவரை யறையில்வெப்பதெளியாள்புரங்கள்
மாயத்தவரை வளைத்தகுடம்பேசாவரையிலங்
கேயத்தவரை மதிதகேடுறுமென்னிறைவனையே.

ஆக்கமந்தெரிவையரன்பான்மெலிதலைப்
பாங்கிதிடனுளசகிபரனைவேண்டல்.

வனையவனையவ ரம்பாரசெயமேவும்வனைதனன்வே
ளினையவனையவ மேமொரலலவாமெனவன்செய்வளின்பம்
வினையவனையவ குருகுசுமபேசவிருபமன்ப
ருனையவனையவ யவிடையாயெபகளுநதமனே.

காலனைக்காயநத கழற்றொழுதகையினை
மாலயன்வலாரியைய மதிப்பமெனறல்.

மன்னவராகம நாணிவலாரிமலாயன்மான்
முன்னவராகம திக்குமலாபகுடமூக்கின்மனி
யன்னவராகம நாலகொளை டிலகதறிநதடங்கி
நன்னவராகம லரடிககாட்செயநகைசயினமே.

இமமைமேயவாவெளி வியமன்வந்துழுமுன
மம்மையுநதாறுமலவ தாளுவானெனல்.

இன்னம்பரம்பரவாய வர்நேயவிருகுடநதை
நன்னம்பரம்பரவாய வனியைநடாத்தினவ

ருன்னம்பரம்பரவாய மன் ன்றேநுநின்வை
மன்னம்பரம்பரவாய கண ்பந்தூருவரோ. (௨௯)

தலைமையே ந தானுவேபுணமை
நிலையுநிய ழுல்வேமெனல்.

ஆளாயமைதலை ெ ருவாடிமுடிதேர்
கோளாயமைதலை யழலவேவருமப கோணமமர்
காளாயமைதலை பாலிகவினறேட்கருங்கண
வாளாயமைதலை யாகாடிடங்கொணடவானவனே. (௩௰)

ாசனையேத்தா ிறக்கனன்றெனல்.

வானவரம்பனை யானேடாருலாக்கொண்மொணடூபத்தி
யானவரம்பனை தாஙகுடமுககாடிமையுநின்
மோனவரம்பனை யோகமெவத்பவாமூன்றுதலைத்
தானவரம்பனை யெத்தாரிருந்தவிறசாதனன்றே. (௩௧)

பழுதிலா நூல்பலபார்த்துமபரமனை க
தொழுதருகாமொனிற்றுபொருவாமொனல்.

சாத்திரமோதிய ளவுணர்மதேமிருதன்மைபடப்
பாதகிரமோதிய மென்பதறுலெவன்பனைனிரணவி
ருத்திரமோதிய மொதுருமபேசறறெழுதுருவி
யெத்திரமோதிய மை ிடாிரியிருணமையே. (௩௨)

மலமுடையேனைநீவாவெனவழைத்து
நலநதருநாளெநாளெனவிறைதல.

உண்மையவாவிய நாயேனுருவம்வைகையுற்றமதைத்
திணமையவாவிய வென்றுநநாளெனறுதோவரிய
நுணமையவாவிய செயவியன்மேனிநுவலொருபாற்
பெணமையவாவிய தென்டூமுகதிறபெருந்துகையே. (௩௩)

நவியுமபிறவிவயநலிதாசசெயதென
னறிவைவிள்வசததாக்கெனவேணடல்.

நகைத்தலையாறறுதி கேர்மலாஎருநதீச்செயுநதோ
முகைத்தலையாறறுதி யார்தெ மகதிறைவா

நகைத்தலையாற்றுதி தாராகதிரு விபிறவி
யகைக்கலையாற்றுதி நின்வசக்கா ரிவினையே

உற்றான்னெறியினை ங்கடவுளைச்
சொற்றிடக்கலலாச்சுப மெனல்.

வினையகலாமதியா ப்பரமார்க்கவிளம்ழ
மனையகலாமதியா தாங்குடந்தையனைய்
கனையகலாமதியா ருடியாளழுககளை நத்
தினையகலாமதியா ரகருஞசமார்ககருசெற பதற்கே.

எமமதியதனிலிருக்தியபதந்தோன்
றன்பதிநோக்கித்தாழ்ந்துயவாமெனல்.

பத்திக்கணங்கண மேனும்விடாதுபடர்குடமூக
குத்திக்கணங்கண ந்தோமறநோக்கியுங்கும்பிட்டுவ்வாங்
கத்திககணஙகண வெனனவோர்பாணலருகாரணனெம்
புத்திக்கணஙகண வப்பதித்தாசறன்பொறபூவடியே.

திருக்குடந்தைத் திரிபந்தாதி

முற்றிற்று.

சிவமயம்

படையூரந்தாதி.

இஃது

ஓமாந்தூர் வித்வான்

அருணாசல பிள்ளையவர்களாலியற்றப்பட்டு

ஷை திருப்படையூர் தேவஸ்தான மானேஜர்

ராரா ஸ்ரீ ஜெகநாதராயர் அவர்கள

வேண்டுகோளின்படி

திருசிரபுரம்.

சதரன் ஸ்டார் பிரஸில பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1894௵ வைகாசீ

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஓமாந்தூர் சிவப்பிரகாச தேசிகராலியற்றிய

சாற்றுக்கவி.

கார்பூத்த திருப்படையூரக கடவுளுக்கோரந்தாதி கமழும்பானற்
றூர்பூத்த நமசிவாய புரியருணாசலகவிஞன் சாற்றினானாற்
சீர்பூத்த திரிபெனினுஞ் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையுந்
திரியாதேய்ந்து
ஏர்பூத்த புலவர்வாய்க் குணைச்செயுமதனைக் கேட்பதியலாககாலே.

மாணிக்கவாசக தேசிகராலியற்றியது.

கார்ப்புனையானோர் கால்வழிபுநித்து கல்வியைகுறுமுனி
பொதியம்
பார்க்குறும்படியாய்ப் பயின்றுமெய்ப்பொருள்காண் பவனரு
ணாசலகவிஞன்
சீர்ப்பெறுமோமா புரிவருபவன்பாச் செயகதிரொனதிருப்
படையூர்க்
கேர்ப்பெறப்புலவ ரிதயமதலாவிசைசதனன் திரிபிபின்புறவே.

ஸ்ரீரங்கம் பலசரக்குக்கடை அப்பாவுப்பிள்ளை குமாரன்
நாராயணசாமிபிள்ளை யியற்றியது.

விடையூரந்தாதியிலா னேயெனதினம் விண்ணவர்க
டொடையூரந் தாதின்மலர் சொரிகேத துறுந்தூயதிருப்
படையூரந தாதிதமிழ்த திரிபாற் பகர்ந்தான்புவியிற்
கொடையூரந் தாதியருணாசலநற் குலசகொழுந்தே.

தாத்தையங்கார்பேட்டை குமாரசாமிஐயர் குமாரன்
இரேவண சித்தையர் இயற்றியது.

செந்தாமரையி லனமன்றலாற்றூர் திருப்படையூ
ரெந்தாதை மீதினிலந் தாதிதன்னை யெழிலபெறவே
நந்தாதி யற்றினனோ மாபுரிதனி னாமுழுய்யச
சிந்தாகுலமிலனா மருணாசல சின்மயனே.

சமையபுரம் ஒந்தனூரையுடையவரும் தந்காலம்
தந்தமங்கலமூளவரான தா. ம. சிவ
யோகியாலியற்றியது.

சிரதளையுமடிதொடைசொற் பொருளெணிலக கணவிலக்யங்
திகழ்பாமாலை
பார்புகழுமரியதிருப் படையூரிலெழுந்தருளும் பரம்கணிநதான்
றேர்கவிவலவா மகிழ்நதுசெவிகருணை வுண்டிதயமது
தெவிட்டநேமித்
தாரணிபாலகனே மாபுரியதனில்வரு மருணாசலவலோனே.

திருவானைக்கா சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்களாலியற்றியது.

சீர்மேவுபலமுனிவர் முனனாளிலருமகஞ் செயுமோம புரியில்
வாழ்வோன்
செக்கர்வான்பிறையணி சடைபபரமர் தாட்கனபுசெய்கினற
திருமனததோன்
பாரமேவுபலகலையெலாங் கற்றவிற்பனன் பன்னுதங்குலதிலகனும
பாராச்சியருளபெற்ற பூராச்சியரியதவ பாலனருணாசலவரன்
ஏரமேவுகலவித இறததிறைபிரமன முதலெனணில புலவோர்
தவஞ்செய்
தேசதுபடையூரில வளரெம்பிரான் பதமலர்லெனுஞான்ம
மிலகியொளிர
நார்மேவுசெந்தமிண லங்கொடரியங் தாதிநனமாலை செய்தணிநதா
னற்றவஞ்சலவி மலிசுகுண மிருமனமுடைய நாவலரகடரம
புரமவே

காப்பு.

பூமாதரிய புவிமாது வாணியும் போற்றிமய
மாமாதருளிய மாமா முகனைநன் மலரடியெங்
கோமானைத் திருப்படையூர் மானைப் போற்றிசைக் கூறவரு
ளாமாறு மெய்ப்பவந் தாமாறவுந் துணை யாகுகவே.

நூல்.

செந்திருமாதவனைப் போற்றுந் தூமாலை நீக்கிடங் கி
சந்திருமாதரு நறைப்பூமேலுறு நம்படையூ ர
வந்திருமாதவாக ரியந்தரப்போற்றி வழுத்துநெஞ சே
சைந்திருமாதய ராதடைவாய்க்கு நலங்கினையே. (௧)

இன்னலமந்த மறுமித்தயதி வினிமைதரு ஞ
சொன்னலமந்த முறுஞ்சோலை பாக்கற்குதம்வய ற்
கன்னலமந்தரந் தோப்படையூர்க் கருணைநரனை ப
பன்னலமந்தலை பாதினித்தேற்றிய பணிந்திருவே (௨)

திருமாதவனி வருமாதுவாணி சிலையரிந் தோ
தொருமாதவர் கடனெண்மாவிலா முறைகடவி ற்
பொருமாதவ நருகபோனைக பிரமபுரீசம தி
வருமாதவனைக் கணை வெனநேவழுத்திசைத்ததே (௩)

கருப்படையாத படிக்குலகோ செயுங்காரியமோ ர
மருப்படையா ளனைமுருகனைப் பிதாவாரகன் கைமழு த
திருப்படையானைப் படையூரன திருவடிசேரலப் பெய்யா ம
விருப்படையாது விடுதலென்றினைவேண்டுதலே. (௪)

வேண்டிலையாம் பாமற்கன்ப தாங்கவாமேவாந மை
யாண்டிலையா தொன்றறியேமறிவ தரியனை டி
பூண்டிலையான் மலராலருச்சிக்கப் பெரும்படையூ ர்
காண்டிலையா லெங்கடைவேம பரமகதியினையே. (௫)

மகரந்தங்காவின் மதுக்காலடைக்கும் வயற்கமுகி ன்
சிகரந்தங்காது சிறகாயுதிக்குந் திருப்படை யூ
ரகரங்காரணம்போ லாதியானை யருந்தமிழா ற்
பகரந்தங்கா நெஞ்சினே மெந்தவாறும் பாதகமே. (௬)

பாதஞ்சலிபுகழ் காணநடனஞ்செய் பரமநற பா
லோதஞ்சலிபுகல வோர்க்கீ திருப்படையூரசி ர
மீதஞ்சலிபுரிங் கோதைக்கெழுகதியம பாதவாக கி
யேதஞ்சலிபுக வேதன்பத மிங்கியமபிடிலே. (௭)

அமபவளங்கணாரவலகு நூலிடையாயிழைவா ய்
செமபவளகக ளைமேறைங்கித நிரியல செருந்திமுல் லே
வம்பவளஙக ருறுமபடையூருறை வளளலு மை
நம்பவளங்க ளிருத்துஙகருள்ளுற நாடுஙகளே. (௮)

நாடாங்காவர சேனையாபாதலர நான்முகனு ங்
கோடரஙகாவல நணபனமுனிவா குமராஙகருநி ன்
றூடரங்காவல வாபடையூருறை யையவாரு ட்
பீடரஙகாவர வேனமேறதகலகும பெருமையனே (௯)

மைய்யலம்பங்கண் வளையுகிர்க்குங்காம் வார்கிழிக்கு ந்
தொய்யலமபங்க முலைமீறியெண்ணித துயரிவடகு ச்
செய்யலமபங்கம் வழிமணிபாருந் திருப்படை யூ
ரையலம்பஙகல தாரவாப்போதுற வாற்றுவிரே. (௰)

ஆற்றலையானயன் காணுவரன்படை யூரிறையை ப்
போற்றலையா நயனததுறக்கண்டு புகனறிலே பா
சாற்றலையான மலமொடுதததுக்காதநா லடியி ற்
றாற்றலையான மன்போதுறுமபோதென்ன சொல்லுவமே. (௰௧)

சொல்லம்பலதரணியாதோ பிறவிதமதாடக்கறக் கோ
வில்லமபலதரன் மேவுந்திருப்படை யூரவியனே க்
கல்லம்பலதரந் தாழ்ந்திலமோகக் கணிகையர் த
மில்லம்பலதரமே மமுக்குத்துங்கி மொன்பமன்றே. (௰௨)

என்பரவம் பணிகொன்றை யெருக்குமிளம்புலும் வே
தன்பரவம் பரன்சென்னியக்க மணிந்தானந்தக்கூ த்
தன்பரவம் பறித்தாள்படையூ ருறையையவெனே த்
தென்பரவம் பகமன்றேடா ரமனுன் சீருளே. (௰௩)

2929
(8077)

7

சிரகத்தானைத் திடுக்கிடவோட்டிய தென்னிலங் கை
யூரகத்தானை யிருசிரங்கொண் டவர்க்குற்றவி னை
தீரகத்தானைத் திருப்படையூர்வளஞ் சிறந்த தோ
யேரகத்தானைங் கரற்றருவோ யெற்கிரங்குகவே. (௧௪)

இரவிகளங் கன்றனஞ்செயன் கண்ணனென் றேத்தியன்பா ற்
பரவிகளங் கண்டபாரப் பதிபாககநற் பாண்டியர்க்காய் ப்
புரவிகளைக் கணரிசெயும் பிரமபுரீச வென்று ற்
கரவிகளைக் கறுத்திவா கந்நிசங்காண் பிணக்கனே. (௧௫)

காண்டகதிலேகுழல கிருடம்பைக் கருதலபச்சை ப்
பாண்டத்திலேகிய நீருயிர்கண்டிலை பாதபம்போ ல்
நீண்டதிலேதா பயன்படையூ ரினிமலாபத ம
பூண்டதிலேசை றுன்பிருமையி னெகுபோகிடமே. (௧௬)

போகாமனங் கிரிசாகனே பணிந்துபுக முந்துணை யா
நீகாமனை கிவிழிதெரிந்தோய நிமலாவென்னையே ற்
சாகாமலை கிளையும்பெற வாழவுதருகுவன் றீ
தாகாமனங் கிடையான்படையூரிற்றயாபரனே. (௧௭)

பரமன்றிகழு மூலாசனேசா மான்றமிழப பாடலைத் தி
விரமன்றிகதனைய ஞாரணகேதமும வியன்படை யூ
ரமன்றிகம்பா மாரநின்றுடி யறிவிலெற்கா ம
வரமன்றிகலவியின வாழ்வருள்வாய் மங்கைவாமத்தனே. (௧௮)

வாமத்தகத்தி லொர்மங்கைவைததோய் மதிபோய்வருந்தி ச்
சேமத்தகத்திற் சிகழிகைபோய் வளைசினையும்போய் க
காமத்தகத்தி லுனைநினைந்தேங்குமிக கன்னிக்கின் றி
யாமத்தகத்தி லுய்வாள்படையூர வத்தாளரனே. (௧௯)

அரவிந்தனச சுதனிந்திரன் வானவராதிசு தா
கரவிந்தனலி திசைப்பாலர் நாககணத்திபர் போ
தரவிந்தனம் பலிசாற்றுந்திருப் படையூரானை ப்
பரவிந்தனை கவிதிரநெஞ்சேவினை பற்றறுமே. (௨௰)

பற்றுக்கடந்தன னந்தனஞ்சென்று டணிந்துதமிழ்
சொற்றுக்கடந்தன மப்பாகருணைப்பொதி சோணேருடும்போ ன்
விற்றுக்கடந்தனம் வீழியிலியபந்த வியன்படையூ ர்
கற்றுக்கடந்தன மூக்குற்றநற்கதி கண்டனமே. (உக)

கண்டங்கண்டாலுங் குகாருண்யஞ்சாலுங் கவாபடு பே
ரண்டங்கண்டா லுற்றவராயிராததாரறி விரஞ்சி வி
துண்டகண்டாலும பரிசமொன்றிதநதிப யானைபெம ன்
றண்டங்கண்டாலுறுத தாள்படையூரவா சங்கனேயே. (உஉ)

சங்கந்தரசம் புசந்திரசேகர தற்பர மா
தங்கநதரவுரி யாய்படையூரகத தாவெனச சே
ரங்ராநதாமல ராலருச்சிதசிங கணிநிலை நீ
ரெங்கந்தரநமன் மேவிடுங்காலகணை யேறுவதே. (உங)

எற்றிருந்தாரிரு வர்க்கரியாரிறை யோனருட பா
றாற்றிருந்தாரிட மேறறிருலகி நகாதலற் று
நேறறிருந்தாரிண நிராரொன்றறிந்து நிதமபடையூ
சாற்றிருந்தாரிற கெடுவீரிதுவுங்கள் சாதகமே. (உச)

சாதகப்பாரிட மாடநின்றுடிய சங்கரனை ப
பாதகப்பாரிட மோடநினறேத்திப பணிந்துபலகா ல
வேதகயபாரிட மேதகப்பாவெனு மெய்பபடையூ ர்
மாதகப்பாரிடம் வைததோயெனவந்து வாழ்ததுவிரே. (உரு)

வாடுங்களத்திரமன்றோவெனுந்தலை மாழ்கியுனை த்
தேடுங்களத திசையெல்லாமெனுநின் றிருமுறையை ப்
பாடுங்களதி யெனும்பூணிவட்கருள் யாணியிக ஞ
சோடுங்களத்திலுற் றேய்படையூர வுயர்ந்தவனே. (உசா)

உயரந்தகாதென் றெடுங்காலூருமித் துதைபட்டுவி ன்
றயரந்தகாவனு காய்படையூர ண்டியருககாய் த்
துயரந்தகாலங் துணையாகும்பாதத் துளேயெனி ரு
தயரந்தகாரி யெனும்பேரறிதுவை யாதலினே. (உஎ)

ஆதரவாக வடியார்முனிவ ரருமறையோ
போதரவாக மவேதமும்போற்றப புரியும ரு
ணீதரவாக ரியாய்ப்படையூரி னிருமல கா
கோதரவாகணி யிசாலைகலையம் குன்றத்தனே. (௨௮)

குன்றந்தனமன விம்மக்கலைவளி கோடியெதி ர்
னின்றந்தனம னெனசசெயுநதுன்ப நெகிழ்ந்திடயா ஞ
சென்றந்தனமதன கண்ணுலெரிநதுஞ் செழுத்துநின் று
னென்றந்தனபபடை யூராகியயபிடி மேருகுறுமே. (௨௯

ஏகாமலங்குவளைக் சணடியிலை மறைந்தா ம்
வேகாமலங்குவிளக விடுமநதி யிருபபடையூ ர்
யோகாமலங்குமைத தேகவொருமை மறுமையினு ஞ்
சாகாமலங்குன சரணாருளவாயதறு பூதரமே. (௩௰)

பூசிக்கசசங்கரனை பொறபயமிருவனை பொன்னடியா ர்
நேசிக்கசசங்கத ளிழுறசசெய்துவ ளிடகமி லா
மாசிக்கசசங்கரி கருமபடையூரனை வாழநதிநிக ம்
வேசிக்கசசங்க மயலறுமெயப்பத மேவுகண்டே. (௩௧)

கண்டங்கராஞ்சிரா காளங்கனன்மதி கண்டப ணி
கொண்டங்கரஞ்சிர னூறனகயமுகற கேயதந்தையாய் க்
கொண்டங்கரஞ்சித மன்றுடியருநதிநக் கூடதொருபா ற்
பெண்டங்கரீஞசிற் படையூரனெனனப பிறப்பறுமே. (௩௨)

பிறந்திருமாதினம் பெதமைநீங்கிலன் பேயமுலைப்பா ன்
மறந்திருமாத மயிர்முடியானை மணம்புரிய த்
துறந்திருமாத ருணிகருழுங்காறுந தொழும்படையூ ர்
சிறந்திருமாதிடஞ சேகரஞ்சோதருஞ சிவபுரமே. (௩௩)

புரங்கடந்தார் சிரிததிந்திரன்மாலயன் போற்றவுய ர்
வரங்கடந்தார் விடமுண்டுலகேத்துறு மாமறையி ன்
சிரங்கடந்தார் பைங்கழுநீர்நிரையுணுஞ் செய்யுறும் பா
சுரங்கடந்தார்க்கும் படையூரிறைவா சுகஞ்செய்வரே. (௩௪)

சுகம்பாகவதர் சுருதிசொல்லும் படையூரதக்   க
ணகம்பாகவங் கெடுத்தாதவன் பல்லனலத்தம்வதை   த
திகம்பாகவாக் கறிவித்தாயினற படுமென்மங்கை   ஸ
ரகம்பாகரகம பமாற்றமதனை யழித்ததநன்றே.   (௩௫)

அழிபாலரந்தரு மாளூரிற்றாது வளாயிரவி   ன்
வழியாவரந்தப் பாவையின்பாலுற மாந்தரிந்த   ப்
பழியாவரந்த யபபாஙகாருமோ படையூரனுககெ   ன்
புழியாவரந்தம் புசழ்வாரடியாய் புரததலையே.   (௩௬)

தலைக்கலைச்சான விளையததரிதமோன்ற ரியாரகெடவோ   ர்
சிலைக்கலைசசான கஞ்செய்படையூரனைச சேர்கநெஞ்   சே
மலைககலைசசாடு மறலிக்குமமறும வருந்துறுந்தா   ழ்
விலைக்கலைசசார விமலாரணந்தின் விசாலனையே.   (௩௭)

சால்கடஙகளாத தாக்கவெனகூனுறுங் தாயினைசசே   ய்
காலகடங்கனைத தேகின்றவானாஙகைக் கொண்டவ   ர்
நூலகடங்க ளாந்தோனகுறைசேதிற் றெருலைநதரு   ரு
நீலகடஙகண் டனேபடையூருறை நித்ததனே.   (௩௮)

நித்தத்தலையரு ளும்படையூனை நினைகதெண்ட   ம்
பத்தததனையருச சித்தேததியம்பொடு பாடுமன்ப   ா
சித்தத்தனையமர் நிதியைக்கோவணச் சீளைதந்   து
வெத்தத்தனையம் மனைவியோடேற்றிடு மெந்தையையே.   (௩௯)

எந்தமருந்தந்தை தாயருநோயென வெண்ணியென   க்
இந்தமருந்தயி லென்றளிததாரிக வாதிது   மா
சொந்தமருந்தன சூலிகபாலி சொலும்படையூ   ர்
வந்தமருந்தற் பரனிவண்மேவ மதிததிலரோ.   (௪௰)

மதியாதவனெச்சத் தேகியவங்கிகை வாங்கிநி   சா
பதியாதவனைப் பதமெற்றிபபல்லைப் பறித்திமையோ   ர்
கதியாதவலனொன் றேத்தநின்றோன் களிக்கும்படையூ   ர்
துதியாதவரமன் மேவுறுங்காலென் சொலப்படுமே.   (௪௧)

படுங்களத்தே நஞ்சணிந்தோன் சிரித்துப்பகைப்புரத் தை
படுங்களத்தே யழித்தோன்படையூ ரனையண்மியறன்றோர் க்
கிடுங்களத்தேகி யெனரோர்க்கியனறநதை யிருடபவத் தை
விடுங்களத்தேவனை வேண்டுங்கள்பாதம விரும்புங்களே. (௬௨)

புங்கவரும்பணிந் தேத்துமூவர் புனையருட பா
வுங்கவரும்பய னின்மருட்பாவுமொத தோதுகல் சி
தங்கவரும்பகன் முன்னொளியொபபென் பதாகுமென்னா ற்
றுங்கவரும்படை யூரிறைபாற்பொரு டீய்தென்பரோ. (௬௩)

தூயவராக னயனரியனச் சுரர்பதி யா
காயவராக திரிந்துளமற்றுங் கனைந்துதந் தை
தாயவராக வென்றேததநஞ்சுண்ட தனிப்படை யூ
ராயவராக மிலாககருள்செய்யு மரும்பரனே. (௬௪)

பரவந்தனமலர்த் தாளொனுமேங்கும் படிக்கும்வ ரு
மிரவந்தனம னெனுநகிசைநோக்கு மிரவகுமுனற ன்
வரவந்தனமது வாழுயிரொன்று மகிழ்படை யூ
ரரவந்தனமருந் தாட்களித்தாணினை னியலேயே. (௬௫)

அணியவனந்தம படையூரனென்றிறைஞ சன்பனைக்கா த்
தணியவனந்தந் தருமபரமேட்டியை யின்றுநெஞ சே
பணியவனந்தப் பவங்கெடுததம்புலி பாறகரன்மா ல்
கணியவனந்தங் கதிதருவானிசங் கண்டனமே. (௬௬)

கணடங்கரியக் காங்கனலேந்தக களிந்தொருபா ற்
பெண்டங்கரிய புலித்தோலசயப் பெறும்பெருமை க்
கண்டங்கரியப் புராமுங்கரிபுலி யந்தாமு ங்
கொண்டங்கரியயன் கூற்றுங்கரிபரங் கூறுபவே. (௬௭)

பவனந்தவான்கதி நண்ணபபொறிபுலன் பாறச்சற்று ங்
கவனந்தவாதுதிரு மறையேததிக்கப் படையூர்ச்
சிவனந்தவாழ வுதரவுலகிரிது செய்குவி னே
லவனந்த வானுலகுங் கெடினுமவனுற்றுமதே. (௬௮)

மதுகரங்காவிசை பாடநின்றாடமயில கொன்றைக ண்
டதுகரங்காஞ்சன மமபுயததிய மணிபடையூ ர்
விதுகரங்காட்ட சிரமகண்டநதான வன்வெனபுற மா
முதுகரங்காடுநின சேவடிகாண முயன்றிலமே. (சகூ)

முயன்றுமறையர் வளமுமென்வரிதி மொழியிருந் து
மயன்றுமறைக்கள னங்குழன்றுமறி யாதலைந து
பயன்றுமறையுமிலா படையூரன பதநாகமி ரு
தயன்றுமறையன சலனநதவிரதெ னிறறநகுவனே. (ருய)

தங்கஞ்சிவநதருச சிததாடனதனைததழுவவடி ப்
பங்கஞ்சிவந்த படையூரனைககரம பறறியலே த்
திங்கஞ்சிவந்தருவிகயும வாரலெலாவிடிற் சா
தங்கஞ்சிவந்த னநதாணுமவிட்டா ளெனறுசாற்றுவிரெ. (ருக)

சாரங்கந்தனைகயிற் கொண்டோனயன்சுரர் தாழ்ந்துனைக்க ப
போரங்கநதனறனைப்போ லாகிசநாகுமை போககுறகலி ழ்
பாரங்கந்தன் கனுறப்படையூ ரிறபராகடப ப
மாரங்கந்தன் றருமையாவெனக கருளாயததனே. (ருஉ)

அத்தந்திரமறையாக மததுடபொருளாயப ர
சுத்தந்திரமனத தோருறையும படையூரவு ல
கெதரந்திரமற்றுன் னிரடிகபொபபல வென்றெணவெ ன
சிததந்திரமல னைவவாறுநற்கதி சேருவதே. (ருங)

சேருங்களங்கமணி கண்டன்மாலயன் றேடரனை ப்
பாருங்களங்கஞ சிவந்தானைநதோததிரம பாடிமற் று
நீருங்களங்கய லாருநிதம்படை யூரநிறைந் து
வாருங்களங்க மறுங்கதிகாணுறும வந்திக்கவே. (ருச)

வந்திக்குவந்துதிர மாப்பிட்டுத்தின்று வைகாநதி தி
ரந்திககுவந்து தவுமபடையூருறை யையவென்ற ன்
புந்திககுவந்து மயன்மாற்றியாணவம் போக்கிய ரு
டந்திக்குவந் துற்பவியாதுமெய்க் கதிதாவததனே. (ருரு)

அத்ததிருக்கு மயன்மிசைமேற்றுண் டவையனன்ப ர்
சித்ததிருக்கு மலினமும் போகக்குலன் சிறசபையு ஞ
சத்ததிருக்கு மறையுங்கருமபடை யூருமென று
நித்ததிருக்கு மரியாசமுமுறை நின்மலனே. (ருசு)

மலராதவனை யிந்திரனகண்ணன் மரிசதைபிற ந்
தலராதவனெற் கருளபடையூர னடியிணையி ற்
பலராதவமுயன்றே முறறுமவருசசபபாமரை க
சலராதவணையையு மோரடைநதாபாரங்களை பகொணடே. (ருஎ)

கொண்டருசனைந் தெகுதெய்வதெனமகலாக குலையமத ண்
கண்டருசமையழிந்தே புலவாசககண் ணாதுமபு ந்
தெணடருசமைய மெனுமபடையூரனை செபபுமெனு ந்
தெ ணடருசமையோரியமெவனுநதேபூீகருச சொலவிடுமே. ()

தெள்ளைக் 9-சமையவருடம.

சொல்லவருநதப பரனைதனபா னடைநதூ துசென் ற
நலலவருநசம மடியபரைசசேரநதிரியவந் து
கொலலை வருநதனைடலை புலைதகதோலாக குழாமொடி யா
மெலலவருநதண் படையூரைபபோறறி யிறைருகவமே. (ருகூ)

இறைவனையானை யுரியாலையண்டாக கெகிாந்தநஞ் சு
கறைவனையயலாத திருவாதவூரா கவிதையதா ங்
துறைவனையானைப படையூரனைசகளித தூநதி னை
முறைவனையானை யிவாந்தானடியிணை முனனுகவே. (சூ௰)

முன்னம்புவன முடிநதிடுங்காலிட முண்டத்து வா
வனனமபுவனம பதஙகலைதததுவ மந்திரனு ந்
துன்னமபுவன முறுந்தடஞ்சூழ்படை யூரிறைவ ன்
றனனமபுவன வுற்றுலொருகாலத்துஞ் சாவிலையே. (சூக)

விலையலையா றந்தமுத்தினந்தாரிடை மெல்லியதா ண்
முலையலையா விற்றுறுமபடையூரன முதியவெற் பி
லலையலையா விவடகாணகைம மாறிங்கருளலை தீ
மலையலையா யிவளாகிலெலவவாறு மணந்தரலே. (சூஉ)

தரிசனமுந் தவமுஞ்செபமுஞ்செயச் சந்தனத் தோ
டரிசனமுங் குங்குமமானமத மலர்ச்சனைசெ ய்
பரிசனமுங்குலவுமபடை யூரனைப்பற்றிநிற்கு ந்
துரிசனமும் விருமபாடொடைவேணடிடுஞ சோகினைந்தே. (௬௩)

சிங்கத்தானத திருமறையான் றெரியாய்பகைவ
போகைகத்தாணைப் புமெரித்தோய் புணணியாக்குவஞ்ச ங
கோகைததானைவை போககுபெந்தாயக கொடுவிடபபா ம
யாகைததானற் யடையூரெழுந்த வருஞசிவனே. (௬௪)

சிவந்தங்கணையுகு செம்மைபுறநதெவ்வர் நிப்பாழு ஞ
சிவந்தங்கணையு நகையுநகொணட்ட டதிருபபடையூர ச
சிவந்தஙகணையு மொழியுமுட்கொண்டனா சேமெழி யே
சிவந்தங்கணையு மிவணவாநீபெறுஞ் சிபதியே. (௬௫)

பதனஞ்சிவந்த வடியானைககாலவன் பற்றுறவ வ்
விதனஞ்சிவந் தடாததாண்டானை மேயவியலனைபெ ம்
புதனஞ்சிவந்தம பிரானபடையூரிற புபரியைககா ர
வதனஞ்சிவந்த யின்றுவசளிததானை லணமகுகவே. (௬௬)

ஏகத்திருந்த பாவைதனைவிட்டுக கிரவிறசந் து
போகததிருந்தப பிணககறுததாய் பிஙகலைமயிபிட த
தாகததிருந்த கையாய்படையூ ருறையையவல ப்
பாகததிருந்ததனுற் குறைவேதெனறன பாவையுமே. (௬௭)

பாவையருக்ககமுஞ் சிரமுங்கொடுப் பான்றிருமா ல்
பூவையருசகரி யாப்படையூரன புகலுமவிண போ
காவையருக்க னெயிறுடைத்தான கருணாகர வே
தாவையருக்க மலரொடருச்சித தடிவணஙகே. (௬௮)

வணங்கரியார் புரமன்றெரித்தார் மறையோர்விடுத் த
பணங்கரியாக் கிரவிருரியார பருக்கருங் கோ
வணங்கரியாக் கிவரும்படையூரான் மதிததிடு மா
ரணங்கரியானயன் காணுவடியெற் கடைககலமே, (௬௯)

கலக்காமனைந்தருவா யெமன்மேவுறுங் காலத்து மா
வலக்காமனந்த விழித்தோய்வயப் படையூரவென்ற ன்
குலக்காமனந்த வாமபயன்று விக்குவலயக தே
விலக்காமனந்த மதாய்விதியாதுசெய் வித்தகனே. (௭௰)

வித்தகனந்தியுரியான் மதிநதி மீதணிந் த
மத்தகனந்திரி மாதொருபாகன் மலர்க்கணை யா
னைத்தகனந்தி யடற்படையூருறை யையனன்ப ர்
சித்தகனந்திய தெல்லாமருளுஞ் சிதம்பரனே. (௭௧)

சிதம்பரமுந் திருவாரூரையாறு சிவமுறும் யோ
இதம்பரமுங் கொச்சைவேரூரா சிராமலைவேதவ ன
நிதம்பரமுத்தர் தொழும்படையூர நிறைந்தடியா ர்
பதம்பரமுத்தி பெறவருள்வாரிசம பாருங்களே. (௭௨)

பாருங்களந்த கைகண்டவ றிருப்படையூரனைப் போ
பீருங்களந்த விரகமோடேதொட் டிழுத்தலைசத்து ச்
சேருங்களந்தப புரத்திவண்மையிலைத் திராக்குமக் கா
நேருங்களந்த ரயசஞ்சரியாமென் பனித்தியமே. (௭௩)

நித்தமனத்துறு பாணனுக்காகியன் னீள்விற கை
யத்தமனத்து விலைகூறியின் னலகற்றிய மா
கத்தமனைத்துறுஞ் செய்கநிறையுங் கருணைப்படை யூ
ருத்தமனைத்து பவாகமெளிதர முயரும்பதமே. (௭௪)

உம்பரந்தாம ருண்டோடல்கண்டே நந்தியோதர ம
னம்பரந்தாம னயன்முதலோருக் கபயமளி த்
தெம்பரந்தாமஃ தென்றுண்டனைவிட மெம்படையூ ர்
சம்பரந்தாமங்கை தாமுடையாய ருடற்பரனே, (௭௫)

சம்பரம்—கங்கை, மங்கை—பார்வதி.

தற்பதஞ்சாரத் தடுத்தாண்டுசாதனந் தந்திக வா
“விற்பதஞ்சாமக னிபித்தனேவென்று நின்படையூர் ப்
பொற்பதஞ்சாருந் தமிழ்பாடச்செய்த புலமெண்ணிலா ர்
கற்பதஞ்சாறு பலவாய்ப்பிதற்றிக கதற்றுவரோ. (௭௬)

கதையங்கையானைக் கௌரவர்க்கொன்று கதமறத்தெ ளா
பதையங்கையான் முடிபபேனென்றவட் குடைப் பங்கமும்வா க்
கிதையங்கையாறு மிகநதாரக்குசசககர மீவன ந இ
யுதையங்கையாசமந தோபடையுநக குடையவனே. (எஎ)

உடையவருக்கப் புலிகதோலணிபணி யூ தலைவிடை ச
சடையவருகசங கரிகதோர் தணிப்படை யூரிவ வா
டிடையவருக்கவிறு முலையாளையினையின பொருசேர் ந்
தடையவருகக ணடையவந்தானன் றிவையமே. (எஅ)

அரியரவிந்த ருகானையுழுவை யதளணிந த
பெரியரவிந்த வப்பிடடுண்டகூடற் பிரமனபடையூ ா
விரியரவிந்த மெய்தான்மதன்மற மெய்யுமோனைசலெ க
கிரியரவிந்தக கிளிமொழியாளாக கிருபைசெய்யே. (எகூ)

செய்யும்வளையுநற் செநநெறறாளங் திருமகளி ா
பெய்யும்வளையும மணியுமறுகிற பெருமபடையூ ர்
சிய்யும்வளையும் பணிலமு மவிண்டுவைச சோநகடசெ ய்
தையும்வளையும விலலாகசகலைகொண்ட வாணமையனே. (அ௰)

ஆண்டகையாவுடுக்கங் கதமாரிணமுமடாபசு ம்
பூண்டகையாவுயா பொனனடியாய்திசை போநதெவரு ந
காண்டகையாவுமன் முயபபடையூநக கடிமெவன க
கூண்டகையா வுடையுமபாமுங் தரலுன்கடனே. (அக)

கடனஞ்சருந்த மிடற்றனுண்டேகடுங் காலவின் றெ
னுடனஞ்சருமபத மூணறாக்கிய தினைமுனமிலெ வா
னடனஞ்சருவர் தொழும்படையூர னடிகருமுன் ற
னுடனஞ்சருக வுதைபபான்மற்றென்னையு முய்விப்பனே. (அ௨)

விப்பிரமந்தலைக் கேழிப்புகழும் வியன்படை யூ
ரப்பிரமந்தலை யென்றறியாதிக் கறிவழிந ா
சுப்பிரமந்த மதிநியோனைத தொழாதசற்று ந்
தப்பிரமந்த மதியிலமெனபவர் தாவாமே. அங

தாவரசங்கம் படைத்தளித்துருசிதைத் தாங்கொளித் து
மாவரசங்க ருளும்படையூ ரின்வரதி ரு
நாவரசங்கம் புரண்டுத்தாஞ்செல நனகொடை யா
றேவரசஙகமு றுமவாவிமேவசசெய தெமபானே. (௯௪)

எம்பரவைககணி ராத்தாதுசென்றனை யெய்ந்தநற் பர
லம்பரவைககழு காழுனிசெய்ககளிததாய் விடஙகொ ள்
வெம்பரவைக் கங்கணங்கொண்டவாநல வியனபடையூ ர்
நம்பரவைக கயிலைக்கிரியா யருளுயகனே. (௯௫)

நாயகனந்த முராரியயனறெழு நாதமெய்யு ம
வாயகனந்த மதியுறபம்போற்றி மலரடியி ற்
றாயகனநதந் தருசசிக்கிலைறெழு கேன்படையூர் த
தாயகனந்தப் பவமெதியாஞசெய்து சாதிப்பதே. (௯௬)

சாதிவரமபு தலநலமேனமை தகிவர்குல ம
போதிவரமபுலிப பொன்மரமென்னப் புகலுமங் த
நீதிவரம்பு கெட்டாதரவாய் நிமலன்படையூர் ச்
சோதிவரமபுலம் பெற்றுலொன்றுங்குறை சொல்லவுண்டே. ()

உண்டவரங்கப் புதல்வனையத்தசை யூட்டுசிறு த்
தொண்டவரங்கதி சேரொனவீய்ந்தவா தொனமது ணா
வெண்டவரங்கத் தின்மெய்பபதமாறும வியன்படையூ ர
கண்டவரஙகத் தொம்பரமாங்கதி காணுவரோ. (௯௮)

காணச்சக்குர் தமிழ்கேட்கச்செவி தலங்கண்டுனி ரு
தாணச்சக்குந் தவந்தான்செயவுள்ள முந்தந்தருள் வா
யூணச்சக்குந்த முற்றாழியிற்காதத வுயாபடை யூ
ராணசசகருநதந் தியாடைபுனைந்த வரும்பரனே. . (௯௯)

அருவத்தருவுருவத் துங்கலந்தவ் வதீதமதாய் ச்
சருவத்தரும்பணி யும்படையூரவெற்பிற் சந்திவந்தா ல்
வெருவத்தருமதி வெப்பம்பொறுதஞ்சு மெல்லிய லை
மருவத்தருணமுன் மாலைதந்தாண்டருண் மன்னவனே. (௧௦௦)

மன்றமருந்தன மாறனுக்காய்வெள்ளி மன்றந ணி
நின்றமருந்தனை யானபடையூரினி மலனைக்க ண்
டென்றமருந்தந்தை தாயருமற்று மெவருடனு ஞ்
சென்றமருந்தவரு செய்தேம்பரகதி சேர்ந்தனமே. (௯௧)

தனவந்தருந் தகைவீரருமாண்ட தராபதி யு
முனவந்தருந் தொழினமேவியவ்வீது முடிந்தகண் டு
னவந்தரும படையூரனுக்காக்கியந் நறபுக ழை
வினவந்தருமம் புரியேயெவ்வாறு வினையறுமே. (௯௨)

அறுபத்திறுதிரு வாடலைக்கூட விலாற்றும்வய ற்
செறுபத்திலுமிடச் செந்நெல்விளையுந் திருப்படை யூ
ருறுபத்திறு கலைபாதியன்ற வெருளிர்பதசீ க்
கறுபத்திறுடு விரோற்பவர்நீடு மஞ்சுமெய்யே. (௯௩)

மெய்யந்தரங்க மொழியொன்றிழுமமலம் வியந்துபுன ற்
செய்யந்தரங்கந் தாளமெயியுந் திருப்படை யூ
ரையந்தரங்கர மேறூரடியடைந் தாரையிந த
வையந்தரக்கற் பகமோமற்றுள்ளன வணங்குமன்றே. (௯௪)

வண்ணமைந்தா மலரார்சிலைகொண்டு மதனெய்துநோ ய்
நண்ணமைந்தா மலைவெந்நாளசுரர் சொலுநனகுறைத்து ப்
பண்ணமைந்தா மறையொப்பாடொழும படையூரன்ப ரை
மண்ணமைந்தா மகிழ்விர்களென்பார்கணிந்த வாய்மையையே. ()

காயத்தமன மொருங்கெய்திமாமல ராலருச்சி த்
தேயத்தமன முறைமுப்போதுந் தெரிசித்திட ப்
போயத்தமன வப்பூரணபிரம புரீசவென் று
நோயத்தமன வாரவாரிதனினு நோற்றலினே. (௯௬)

இறைவருங்கொணடை மணறருந்தூதுவ ரம்மொடு போ
தெறைவருங்கோலக் கெஞ்சவாகாணுமின தெம்படையூ ர்
செனறவருகொள நின்றவருநதெளி வாருந்தெ ளி
னறவருநகொஞ்ச மேனுமெஞ்சாவெணக் கேட்டனமே: (௯௭)

கேட்டவரந்தரும் பிர்மபுரீசனைக் கேசவனொ ன்
றூட்டவரந்த முதலறியானை நறியபத் தி
காட்டவரந்தய லாதறநீக்கிக் கதிவிரும்பு ந்
தேட்டவரந்தத திரத்தடைவிப்பனைச் சேவைசெய்யே, (௯௮)

சேவிக்கனங்கட னீவினையேகுந் தியானிக்கப் போ
காவிக்கனங்க ளறுமபடையூரானை யனைமிசையுன ற
றூவிக்கனங்க ளருத்துமுனிவருற்ற னைநதுகொன் றை
தாவிக்கனங்கற றெறுவெளிமேவுறுந் தானசகியே. (௯௯)

சத்திக்குமாலைக் குந்தநதனுகந் தனதடியா ர்
பத்திக்குமாலைப பதவிதநதானபடை யூரிறைவ ன்
நித்திக்குமாலைத திரிபினநதாதியைச் செபபமுத் தி
சித்திக்குமாலைச செருத்தயரீங்கிலா செநதிருவே. (௱)

படையூரந்தாதி

முற்றிற்று.

வாசவன்மாலயன் வானமனபானு மறைமுனிவர்
பூசைசெயதேற்றுந திருப்படையூரிற புராரிதனமீ
தாசையினேவலி ஞேமாபுரியருணாசலன்றன
பேசியசொறறிரி பந்தாதிநாளும் பெருகுகவே.

